

A6M2 Zero Type 11

eduard

1/48 Scale Plastic Model Kit

ProfiPACK
edition

item No. 82211

Mitsubishi Zero se stalo symbolem japonských vzdušných sil. A6M2 Model 11, který japonské námořní letectvo představilo v roce 1940, byl nejen jeho první bojově nasazenou verzí, ale i jediným Zerem, které nebylo určeno pro službu na letadlových lodích.

Japonský letecký průmysl byl ve 20. letech a počátkem 30. let 20. století orientován na výrobu letounů stavěných podle zahraničních licencí. Ozbrojené složky, především námořnictvo, však s ohledem na specifika čínského a pacifického bojiště přicházely s požadavky, které zahraniční letecké konstrukce nenabízely. Díky tomu vznikl u firmy Mitsubishi Heavy Industries námořní stíhací letoun Typ 96, známější jako A5M „Claude“. Jednalo se o stroj, který navrhl tým pod vedením mladého japonského konstruktéra Jirō Horikoshiho. Navzdory poměrně slabému motoru se podařilo vytvořit lehkou a obratnou stíhačku s pevným podvozkem, která v době svého vzniku neměla co do rychlosti konkurenci. Poté byly v říjnu 1937 osloveny firmy Mitsubishi a Nakajima, aby zahájily vývoj prototypu palubní stíhačky 12-shi. Požadované parametry byly natolik extrémní, a někdy i vzájemně protichůdné, že oba konstruktérské týmy zjišťovaly, zda by bylo možné je „změkčit“. Nakajima nakonec od projektu odstoupila a parametry prototypu se dokonce na základě zkušeností z čínského bojiště ještě zpřísnily. Horikoshiho týmu se posléze podařilo požadavky technických specifikací splnit, a to nejen díky aerodynamickému designu a novému druhu lehké slitiny pro potah letounu, ale i díky motoru Sakae 11 firmy Nakajima. Během letových testů bylo nutno řešit praskání potahu křídla při přetížení i ovládání křidélek při manévrech ve vysokých rychlostech. Nová stíhačka měla silnou výzbroj dvou kanónů a dvou kulometů, extrémně dlouhý dolet (přes 1800 km) a výbornou manévrovatelnost. Její maximální rychlost byla 533 km/h ve výšce 4550 m. Postrádala však pancéřování a další ochranné prvky a nepřekročitelná rychlost činila pouze 600 km/h.

Tato stavebnice: pozemní Zero A6M2 Model 11

Nový letoun byl do výzbroje zařazen v roce 1940 s motorem Sakae 12 o výkonu 691 kW (940 k) a dostal oficiální označení Rei shiki Kan-jō sentōki (palubní stíhačka typ nula), přičemž „nula“ byla odvozena od roku 2600 (1940) japonského kalendáře. Japonští piloti jí obvykle zkráceně nazývali „Rei-Sen“. Odtud je také odvozen název Zero, často používaný spojeneckými letci namísto oficiálního kódového označení, kterým bylo mužské jméno Zeke. V rámci systému označování letounů japonského námořnictva dostal nový stroj typové označení A6M, přičemž A6 znamenalo, že se jedná o šestý typ palubní stíhačky zařazený do služby a M bylo zkratkou pro název firmy Mitsubishi. Prvním bojově nasazenou verzí se stala A6M2 Model 11. Jednalo se o stíhací letoun určený pro pozemní základny. Proto neměl sklopné konce křídla, přistávací hák a rovněž nebyl vybaven směrovou anténou a souvisejícím radiovybavením. Firma Mitsubishi vyrobila od prosince 1939 do listopadu 1940 celkem 65 strojů této verze. V průběhu výroby a na základě zkušeností bojových jednotek docházelo k malým úpravám. Tři stroje Model 11 byly použity pro změny související s plánovaným využitím na Zera pro službu na letadlových lodích. Zera Model 11 byla úspěšně nasazena na čínském bojišti od léta 1940 v rámci 12. Kókútai na základnách v Číně a od podzimu 1940 u 14. Kókútai ze základen ve Francouzské Indočíně. V prvním leteckém střetnutí

s nepřitelem, 13. září 1940, piloti Zer z 12. Kókútai nárokovali 27 vítězství. Stíhači z obou jednotek do září 1941 sestřelili celkem 103 letounů a dalších 163 zničili na zemi.

Tři Zera byla ztracena v boji, ale všechna byla sestřelena protiletadlovou obranou. Zero zásadně změnilo poměr sil v letecké válce na čínském bojišti. Spojenci ale zprávy z Číny podceňovali až do 7. prosince 1941.

Zbarvení Zer v Číně

Zbarvení japonských letounů z období 2. světové války, a obzvláště stíhaček Zero, je předmětem dlouhého a složitého výzkumu jak v Japonsku, tak i v zahraničí. Naším hlavním vodítkem pro výběr barev obtisků a doporučené odstíny modelářských barev je publikace Nicholase Millmana „Painting the Early Zero-Sen; A Primer for Modellers & Artists“. Všem vřele doporučujeme její prostudování. Je například skvělým vodítkem pro vysvětlení použití barvy J3 Ameirō, kterou byla Zera natřena, a rovněž pro pochopení jejího výskytu v poměrně rozdílných odstínech. Šedá barva, již byla Zera natřena, je v některých dobových spojeneckých záznamech interpretována jako šedozeleň. Řada badatelů však věří, že se jednalo o čistě šedou barvu. Některé stíhačky A6M2 Zero Model 11 vyfotografované na čínském bojišti byly pozoruhodné dvěma odstíny šedé barvy. Zadní polovina trupu, svislé ocasní plochy a horní část vodorovných ocasních ploch měly světlejší nátěr. Na těchto strojích je světlejší nátěr zdokumentován i shora na křídle, a to v celé délce křidélek až po koncový oblouk. V minulosti vznikly různé teorie, které toto zbarvení vysvětlovaly. V současné době je považováno za vysoce pravděpodobné, že světlejší odstín šedé vznikl dlouhodobým vlivem slunce. Zera byla na letištích v Číně odstavena volně na letištní ploše. Přední část trupu, kryt motoru a horní části křídla u trupu byly kryty celtami. Takto chráněné části starších Zer byly tmavší, rozhraní se světlejší barvou byla neostrá a jejich poloha se mírně lišila stroj od stroje. Při stavbě modelu je tedy nezbytné řídit se dobovými fotografiemi.

Další vývoj

Během roku 1941 došlo k modifikacím, ze kterých vzešel Model 21. Bylo provedeno několik změn konstrukce, z nichž nejviditelnějšími byly přistávací hák a sklopné konce křídla, umožňující snadnější manipulaci na palubě letadlových lodí. S takto upravenými letouny vstoupilo Japonsko do války s USA a dalšími západními státy. Ve službě na letadlových lodích tato raná verze Zera vydržela až do poloviny roku 1944. Po čtyřech letech války v Pacifiku byla „jednadvacítká“ stále strojem, který od útoku na Pearl Harbor v nezměněné podobě čelil daleko modernějším letounům protivníka. Většina Zer však od roku 1943 až do konce války bojovala z pozemních základen. Zkrácené rozpětí (Model 32 a 52) nebo sklopné koncové oblouky křídla (Model 21 a 22) a přistávací hák tedy byly zbytečné. V tomto směru se stroj A6M2 Model 11 testovaný v Číně jako pozemní stíhačka vlastně stal předpovědí nasazení tohoto legendárního typu.

ATTENTION

UPOZORNĚNÍ

ACHTUNG

ATTENTION

注意

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započetím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidla pracujte v dobře větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS

* INSTR. SYMBOLS

* INSTRUKTION SINNBILDEN

* SYMBOLES

* 記号の説明

OPTIONAL
VOLBABEND
OHNOUTSAND
BROUSITOPEN HOLE
VYVRTAT OTVORSYMETRICAL ASSEMBLY
SYMETRICKÁ MONTÁŽREMOVE
ODŘÍZNOUTREVERSE SIDE
OTOČITAPPLY EDUARD MASK
AND PAINT
POUŽÍT EDUARD MASK
NABARVIT

PARTS

DÍLY

TEILE

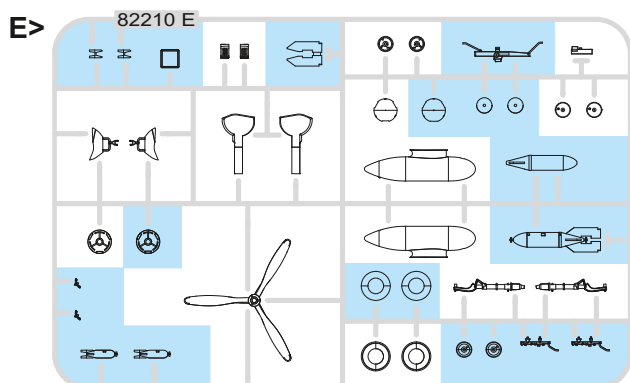
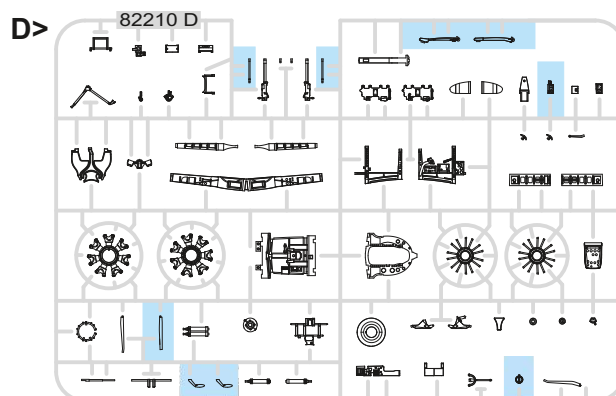
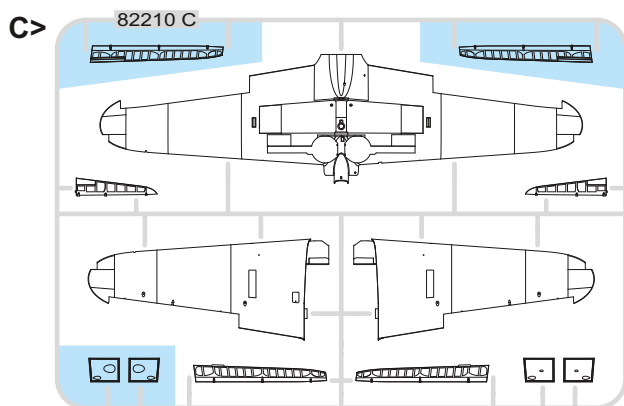
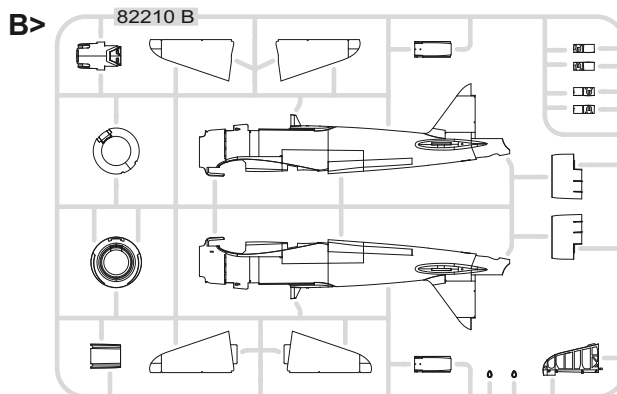
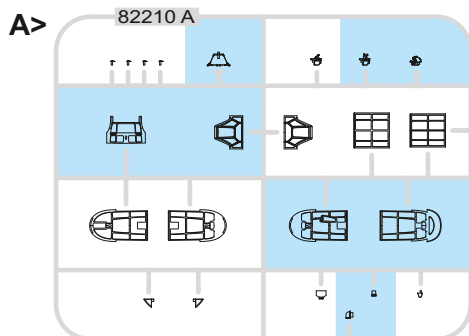

PIÈCES

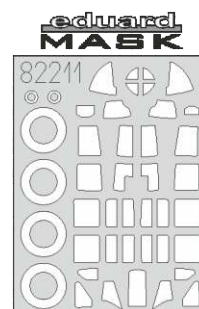
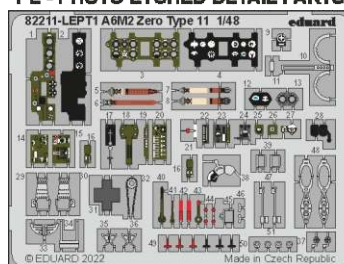

部品

PLASTIC PARTS

PE - PHOTO ETCHED DETAIL PARTS

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

BARVY

FARBEN

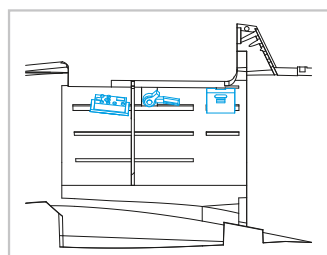
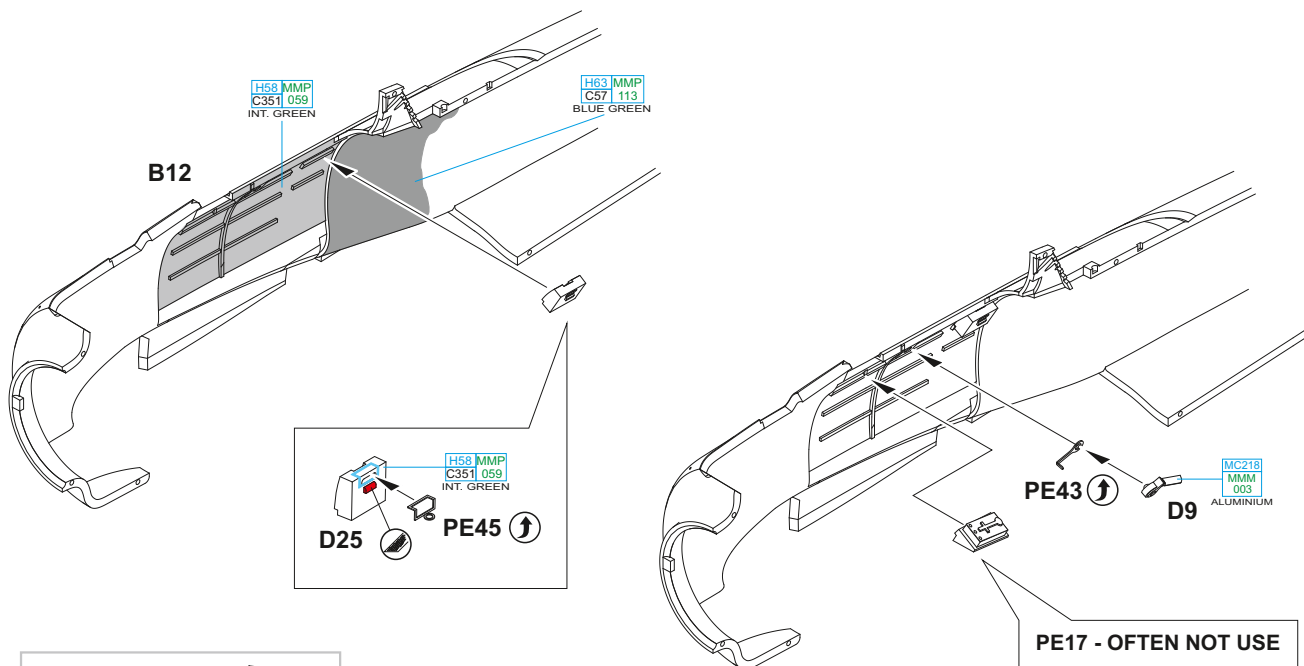
PEINTURE

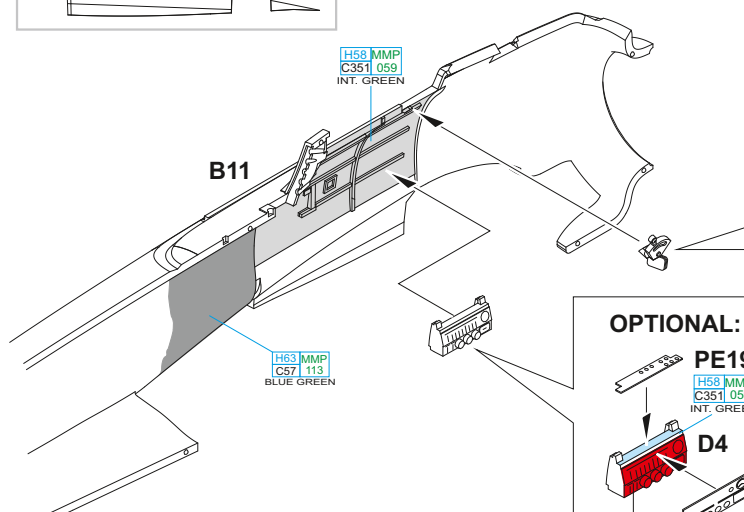
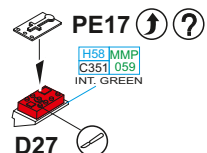
色

GSI Creos (GUNZE)		MISSION MODELS	
AQUEOUS	Mr.COLOR	PAINTS	
H2	C2	MMP-047	BLACK
H8	C8		SILVER
H11	C62	MMP-001	FLAT WHITE
H12	C33	MMP-047	FLAT BLACK
H25	C34		SKY BLUE
H47	C41	MMP-012	RED BROWN
H58	C351	MMP-059	INTERIOR GREEN
H63	C57		METALLIC BLUE GREEN
H70	C60	MMP-056	GRAY
H77	C137	MMP-040	TIRE BLACK
H90	C47		CLEAR RED

GSI Creos (GUNZE)		MISSION MODELS	
AQUEOUS	Mr.COLOR	PAINTS	
H93	C50		CLEAR BLUE
H336	C336		HEMP
H417	C117	MMP-051	LIGHT BLUE
	C125	MMP-108	COWLING COLOR
	C131	MMP-115	RED BROWN
Mr.METAL COLOR		METALLICS	
MC214		MMM-001	DARK IRON
MC218		MMM-003	ALUMINIUM
MC219		MMM-009	BRASS
Mr.COLOR SUPER METALLIC		METALLICS	
SM201		MMC-001	SUPER FINE SILVER

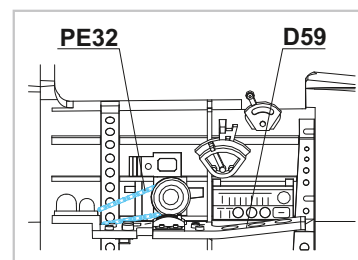
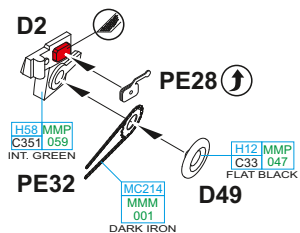
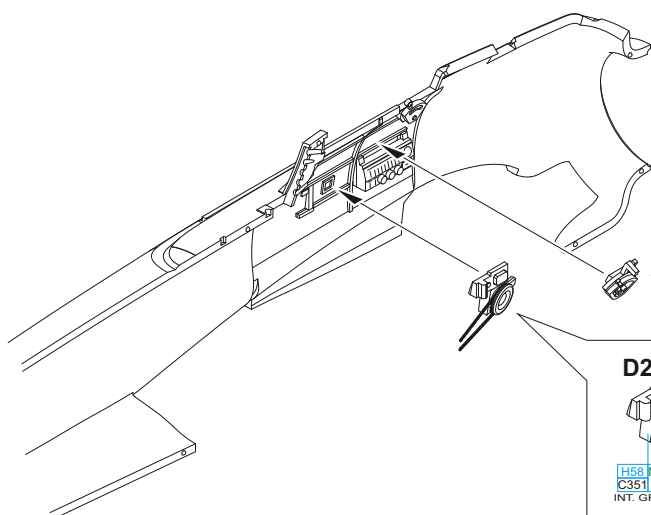
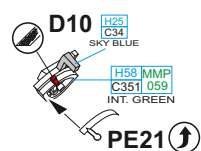
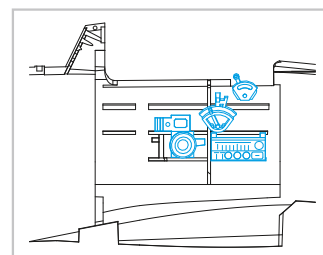
PE17 - OFTEN NOT USE

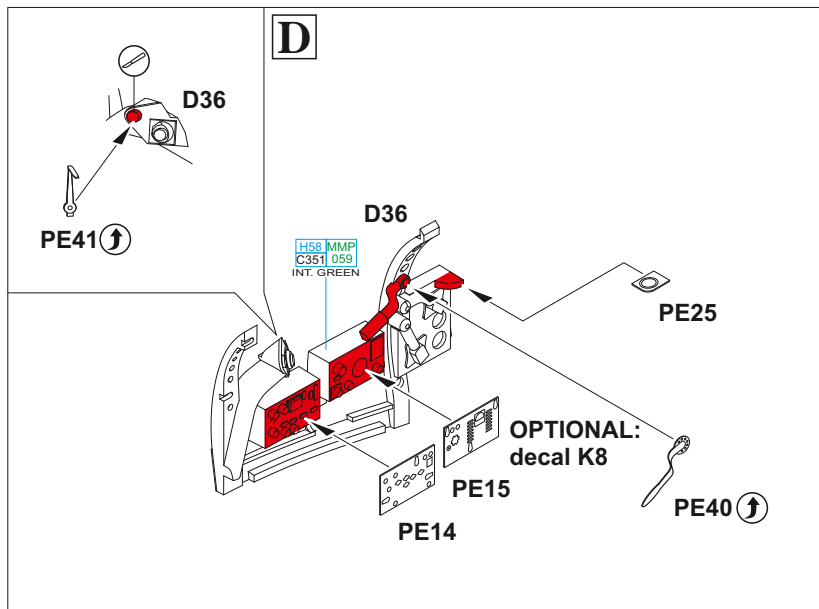
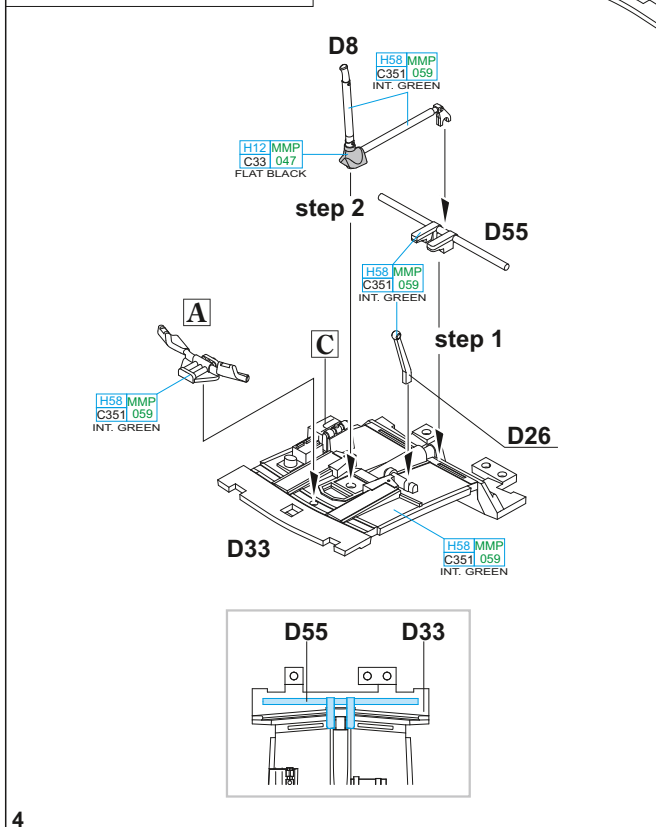
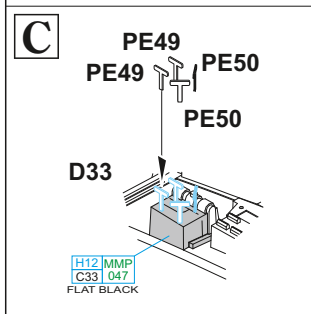
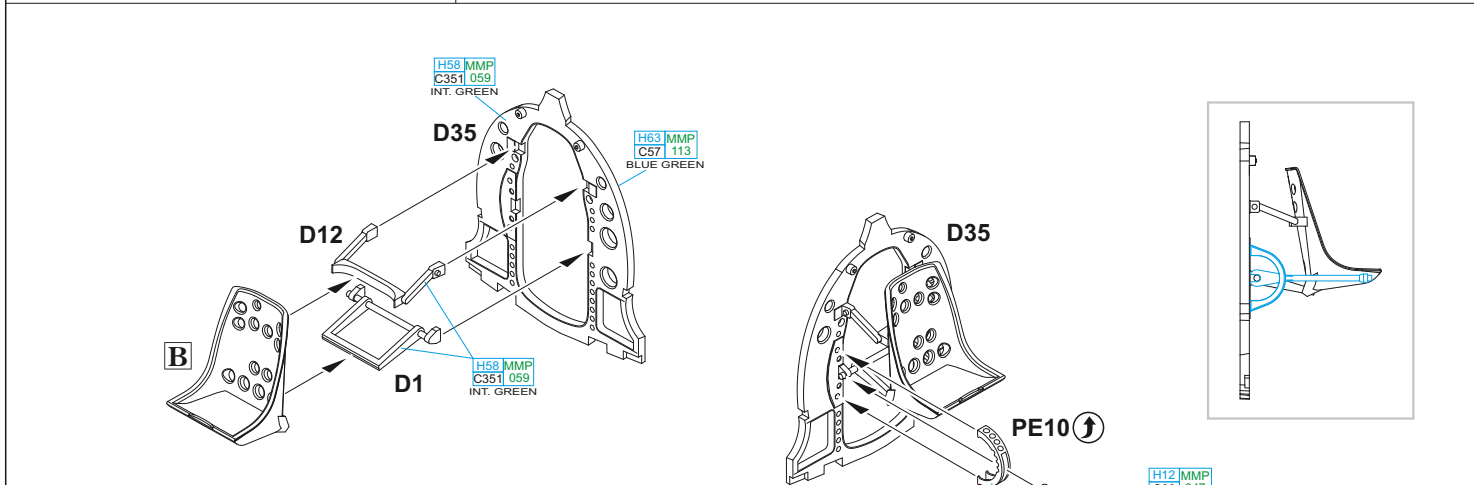
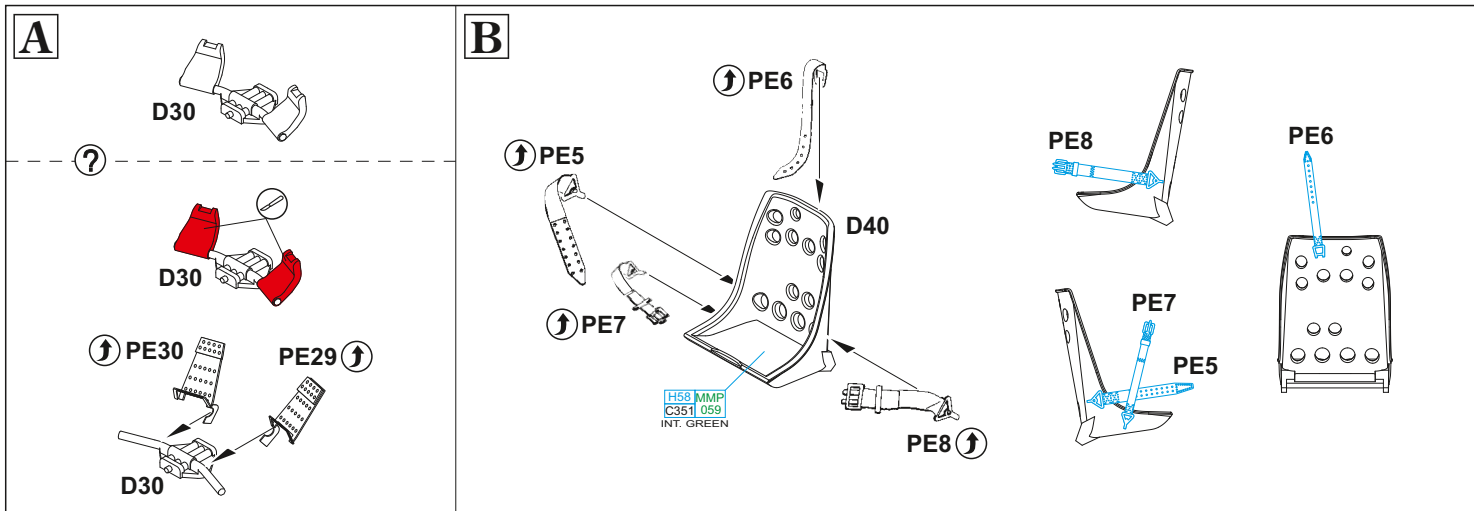

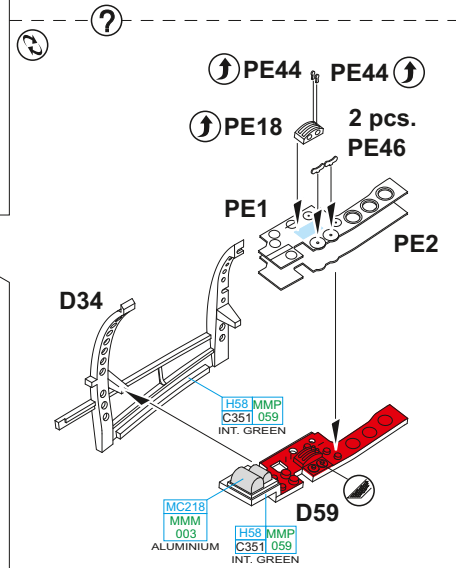
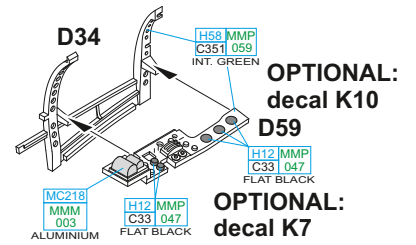
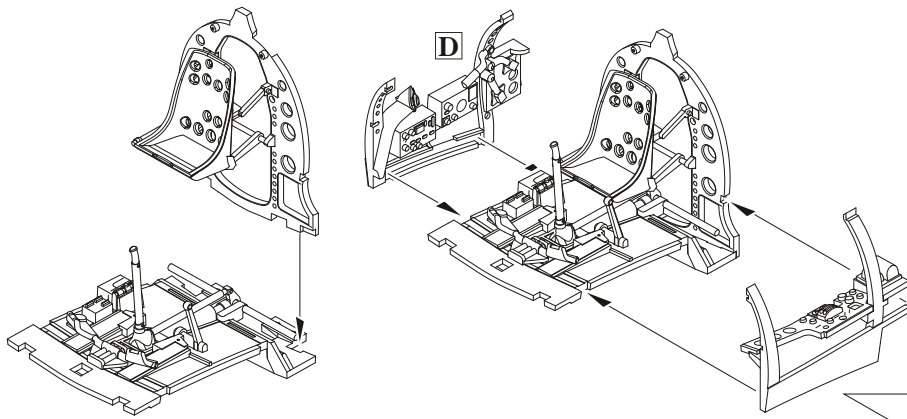
OPTIONAL: decal K6

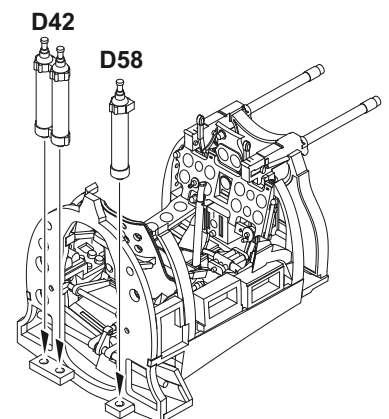
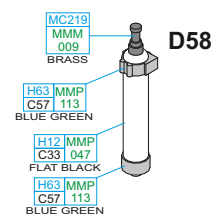
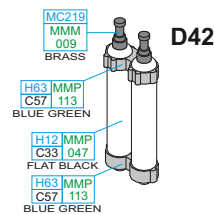
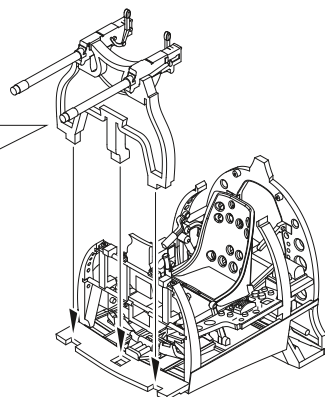
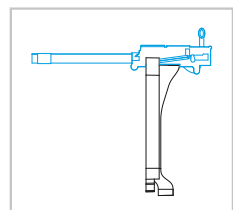
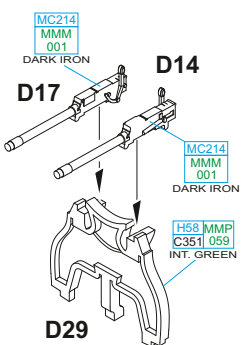
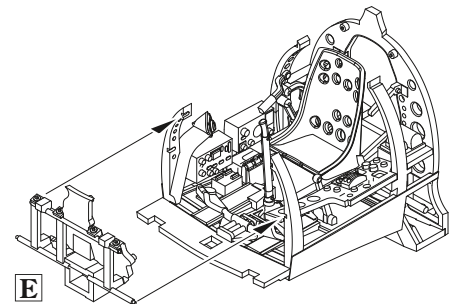
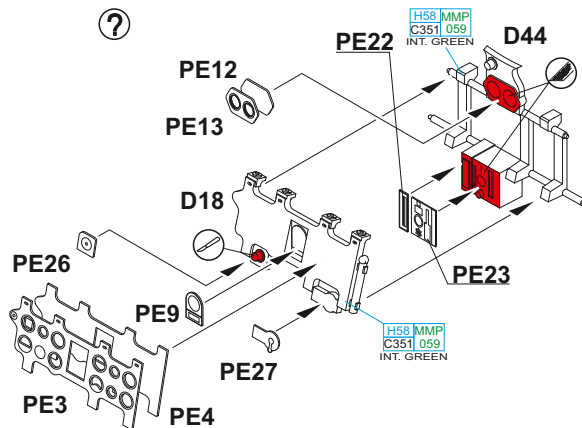
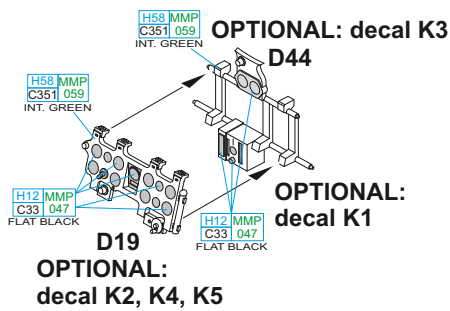
**OPTIONAL:
decal K9**

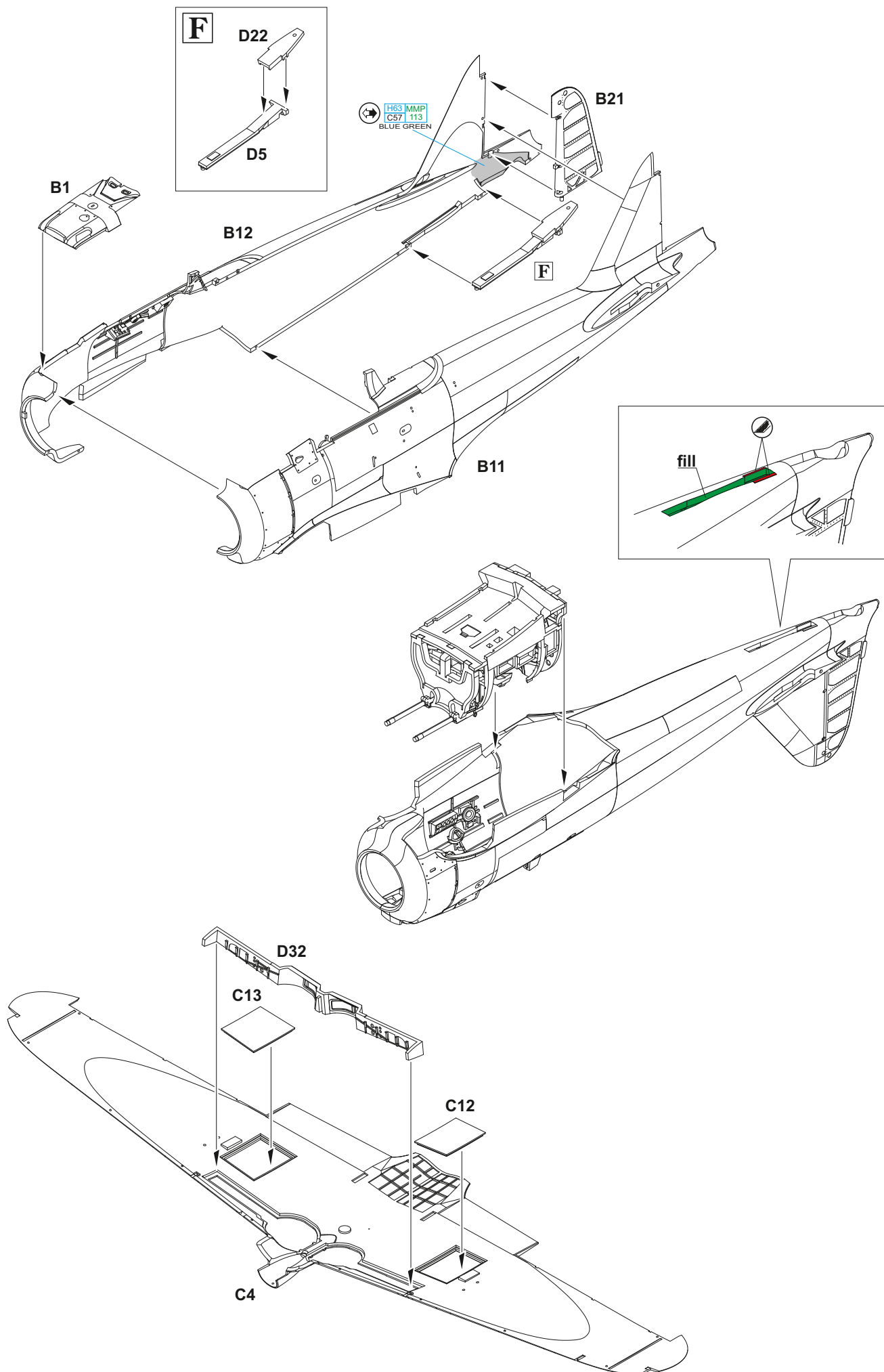

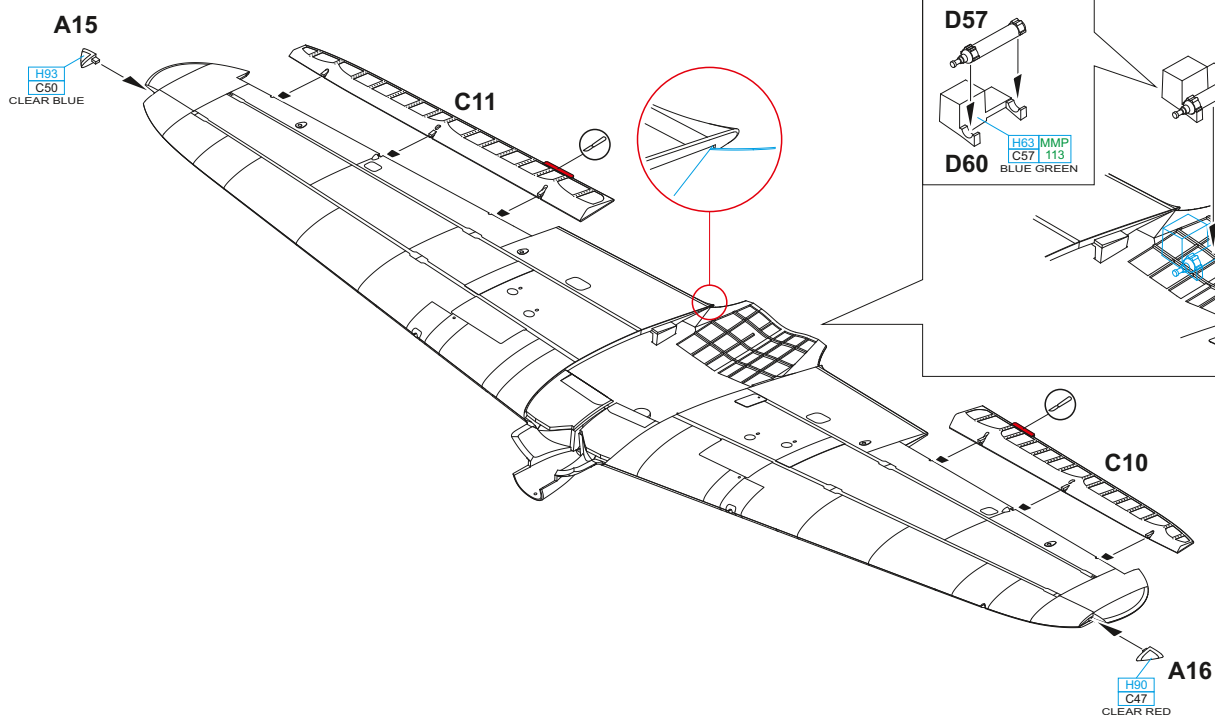
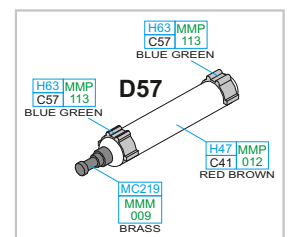
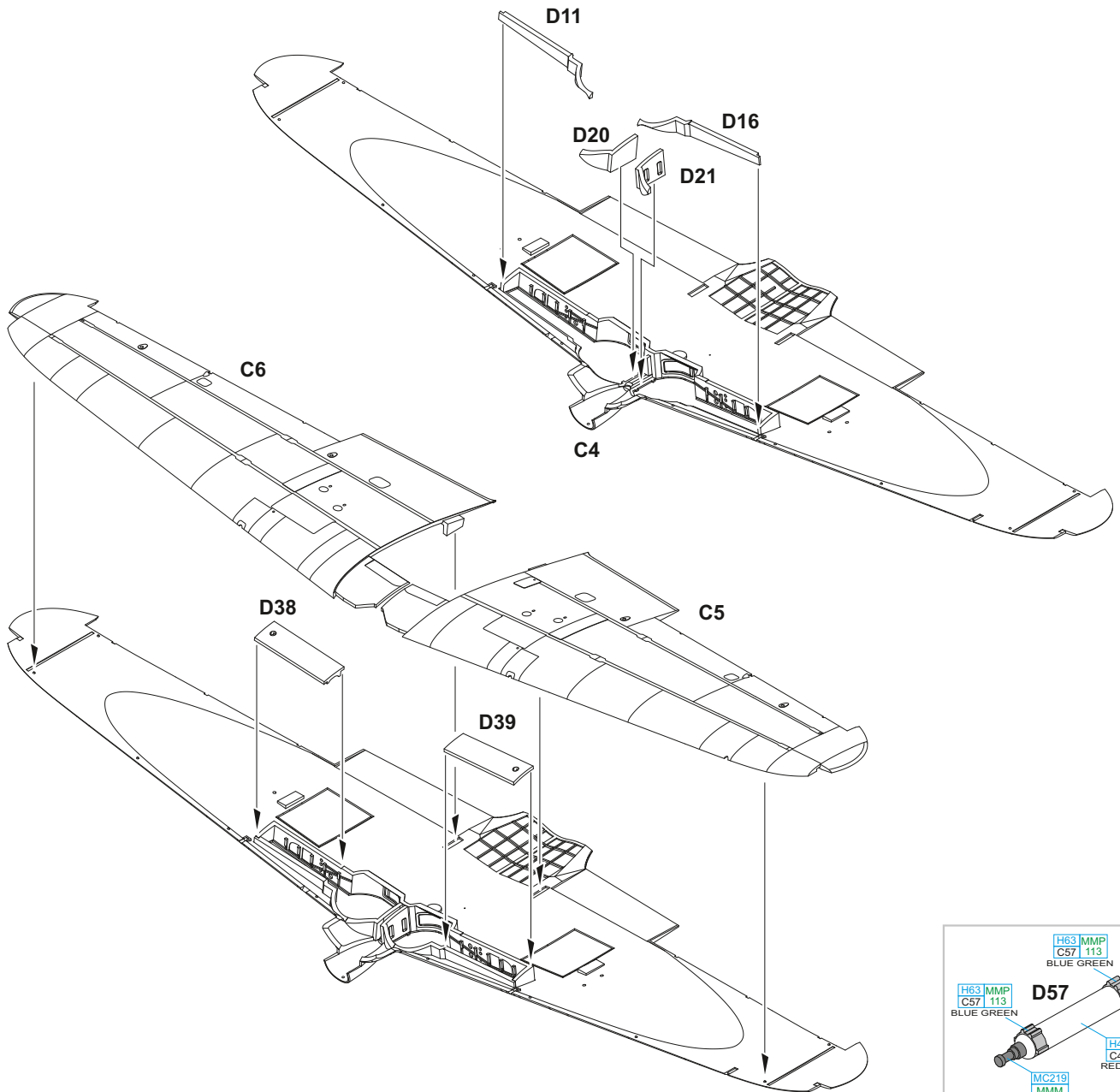

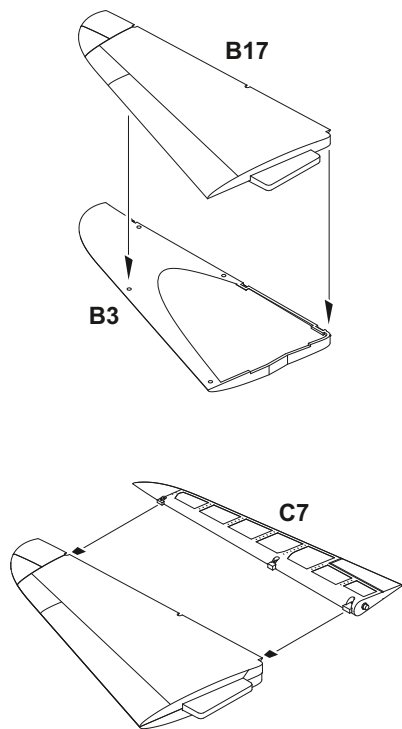
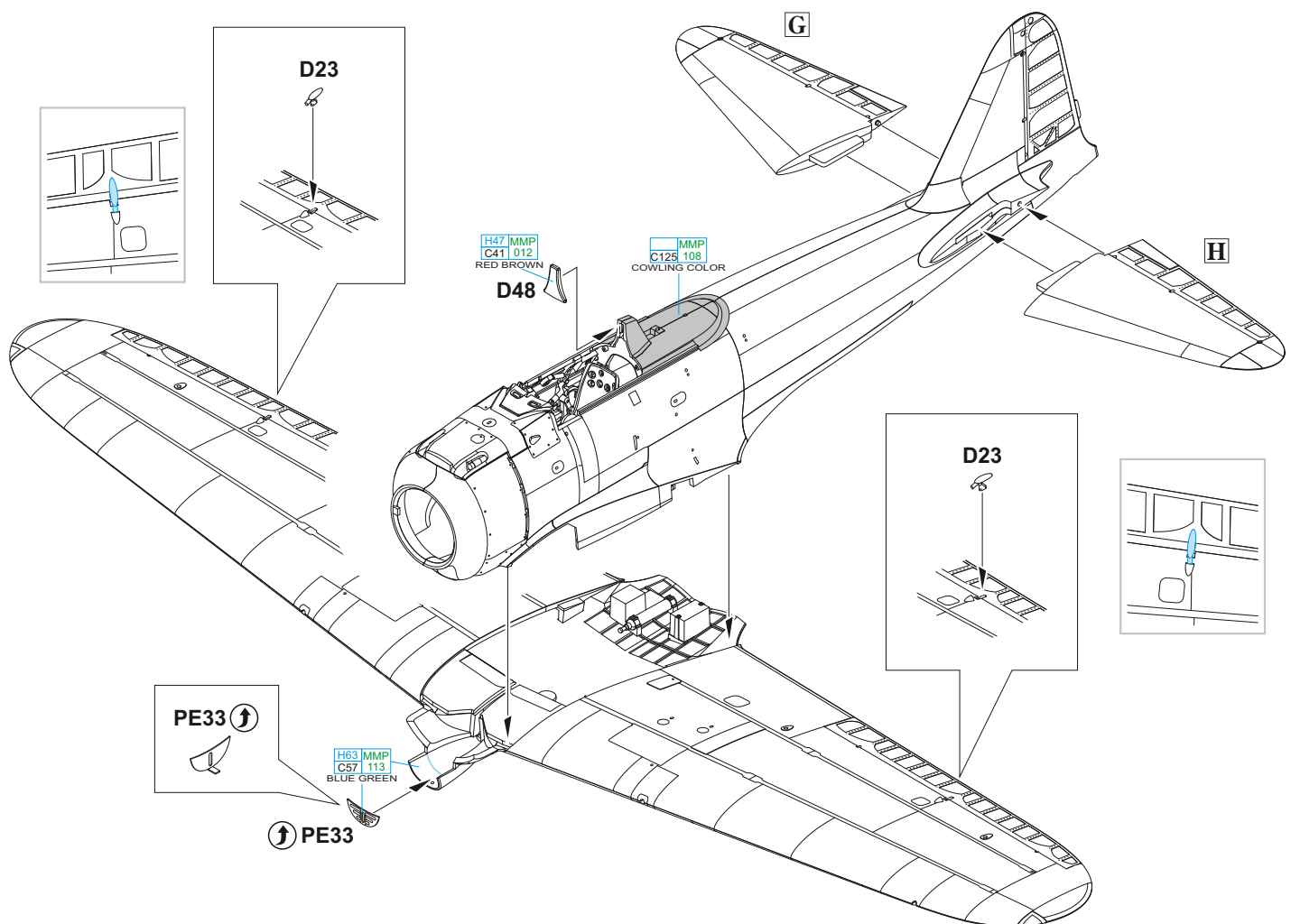
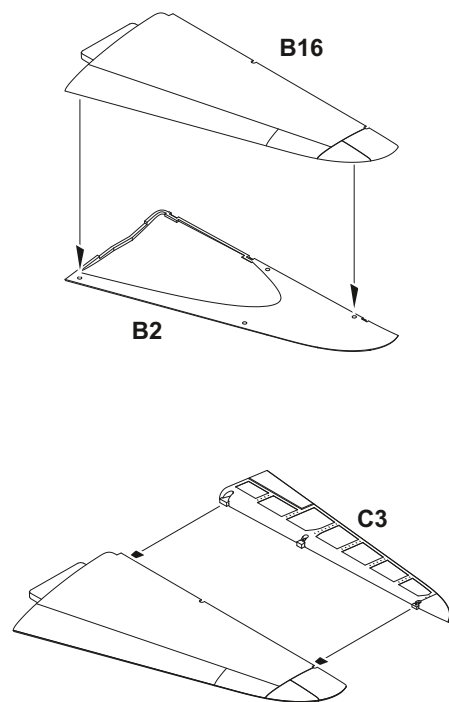

E

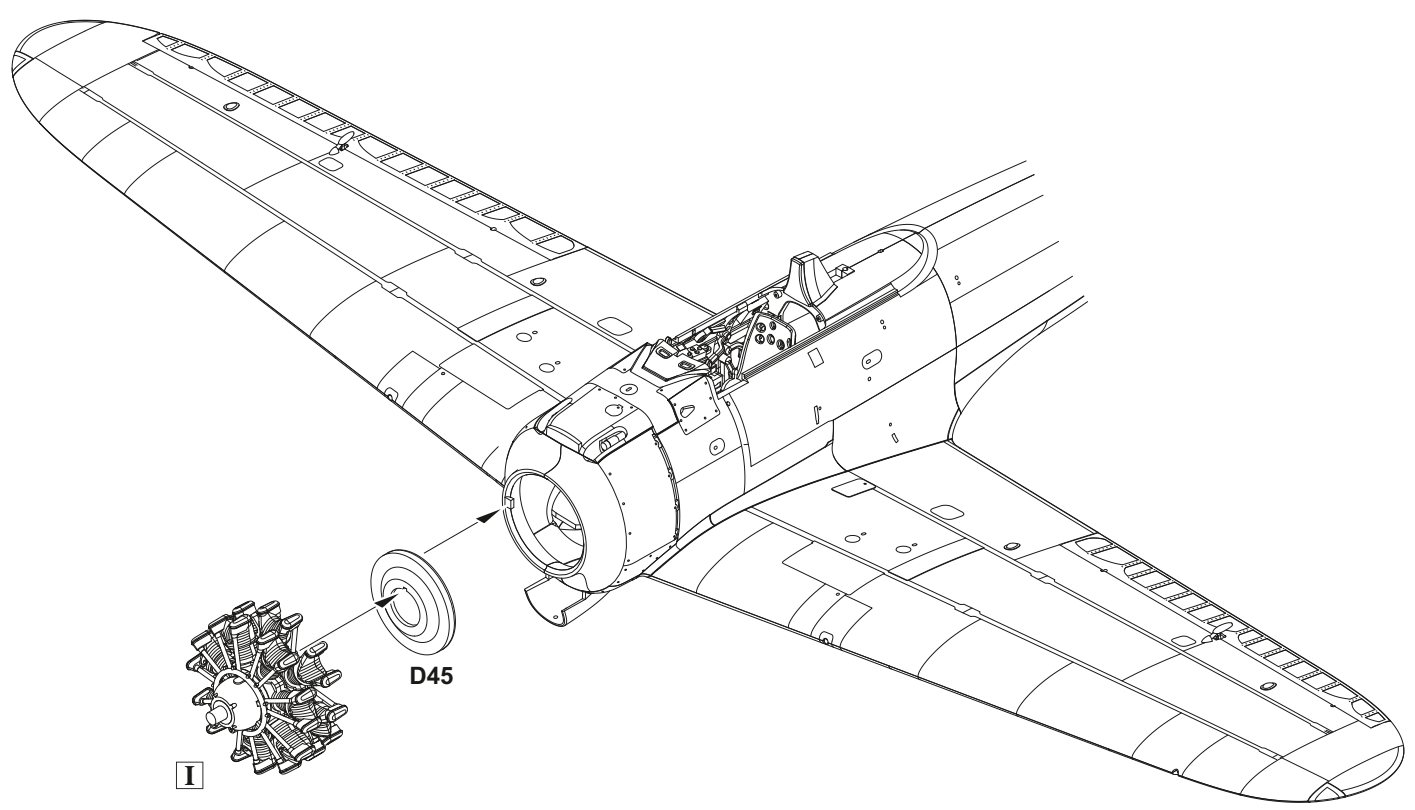
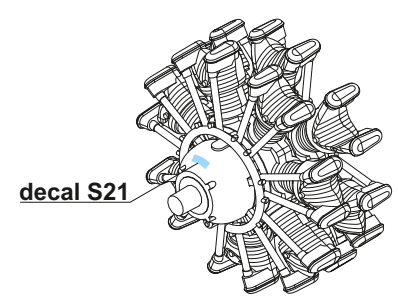
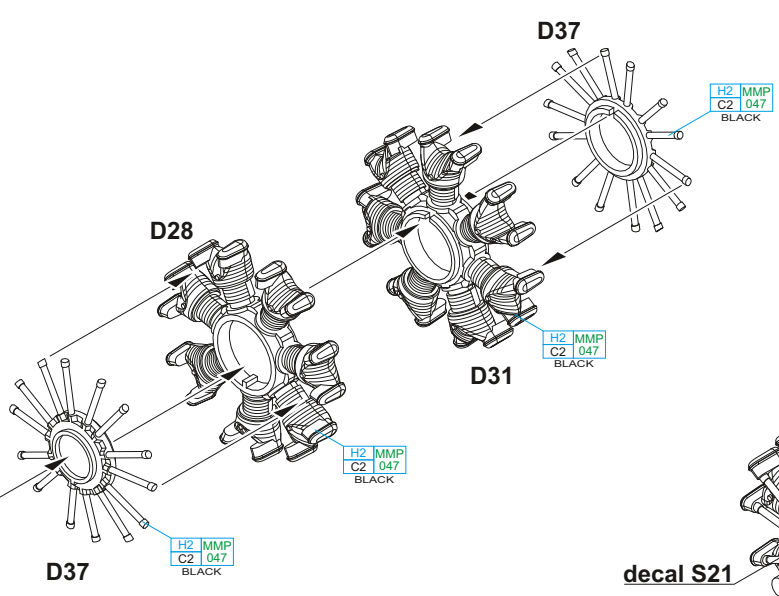
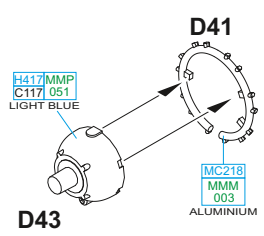

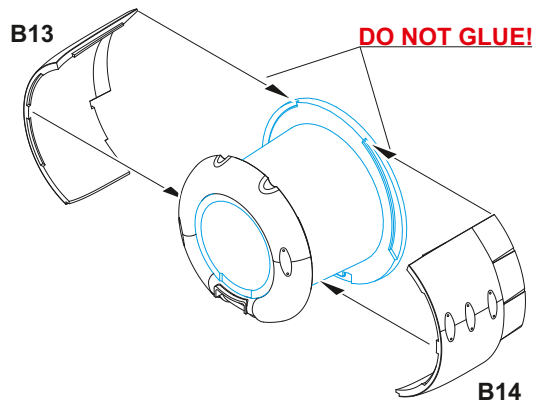
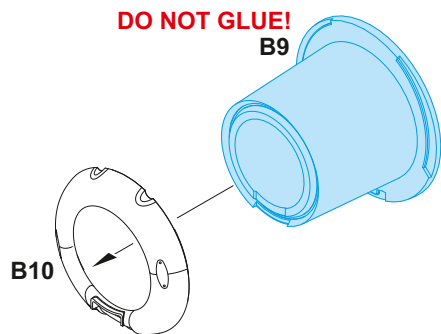

G**H**

I

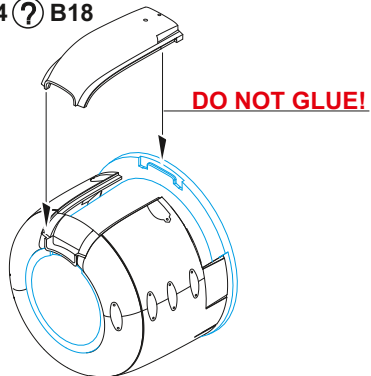

I

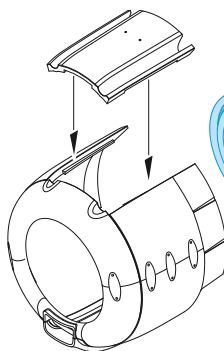
B4 - MARKINGS **B, E**
B18 - MARKINGS **A, C, D**

B4 ? B18

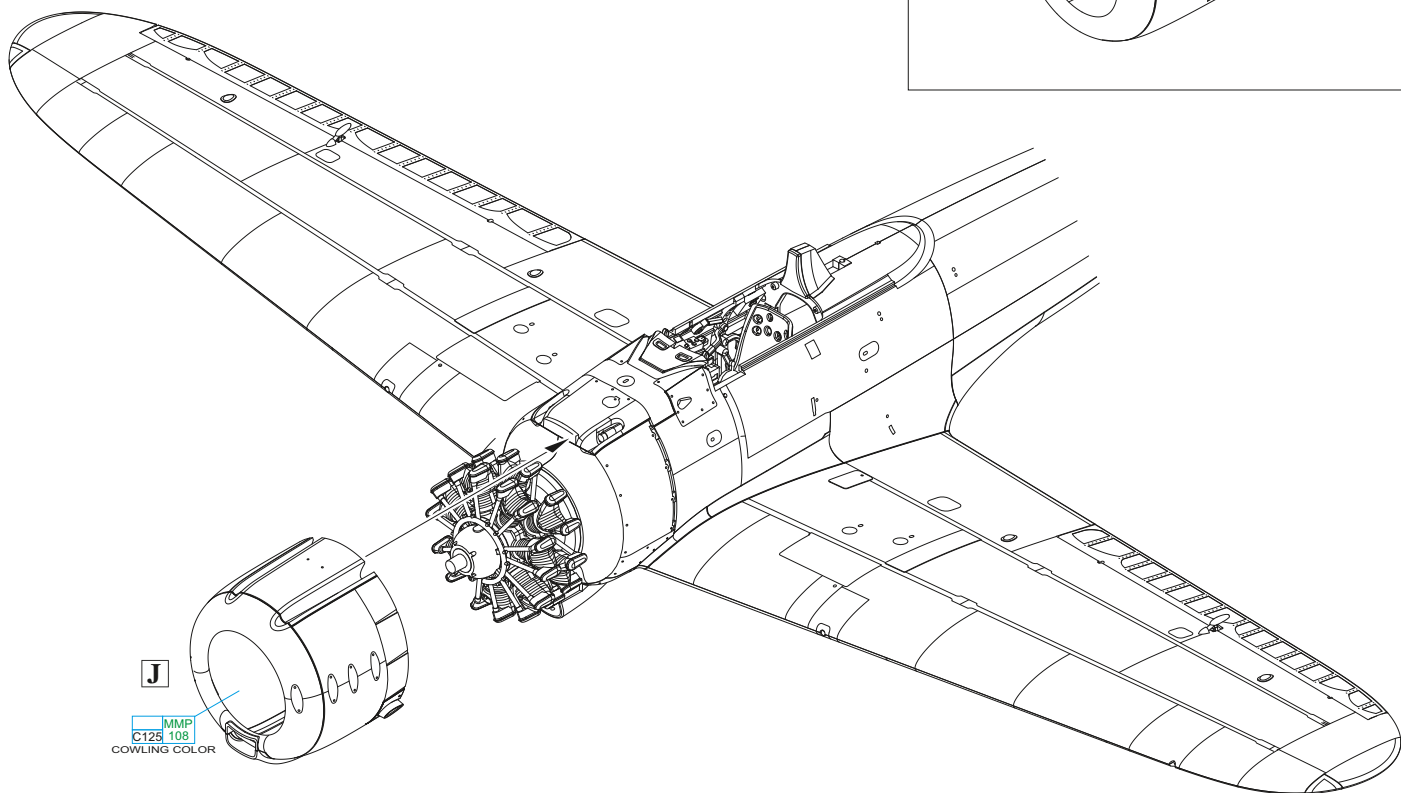
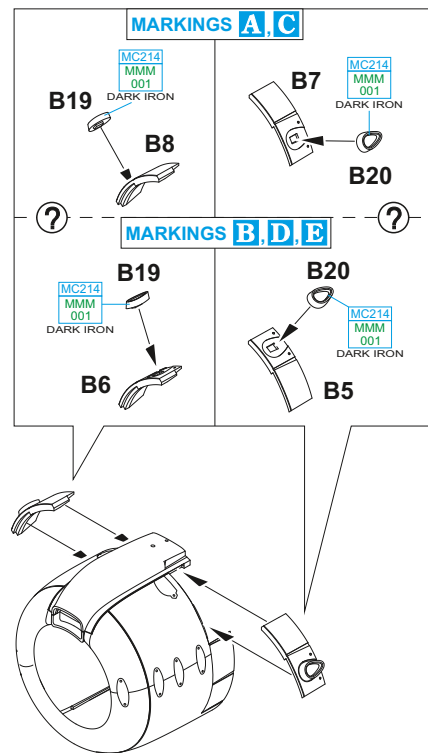
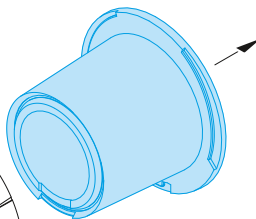
step 2

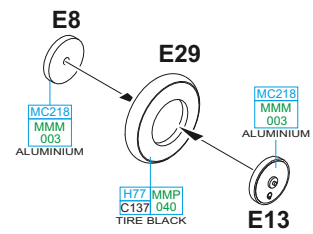
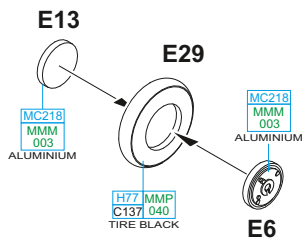
B15

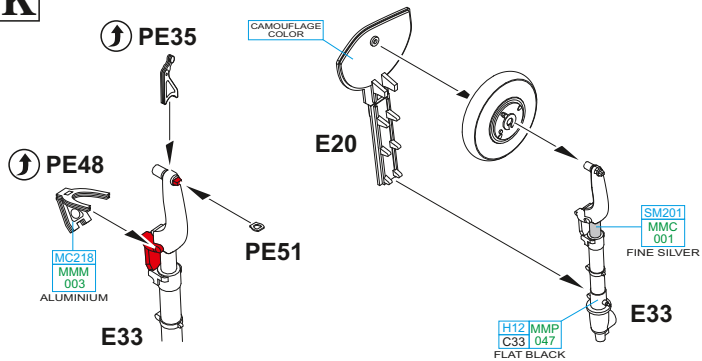
step 1

B9

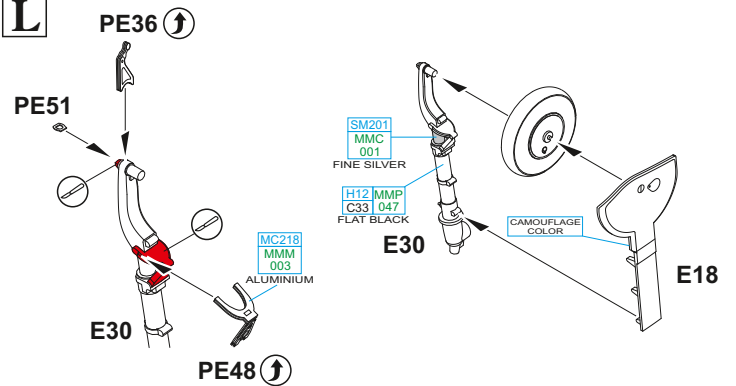

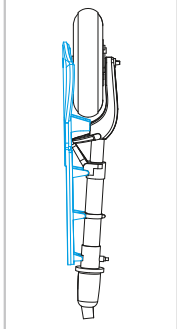
K

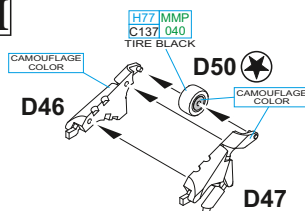
L

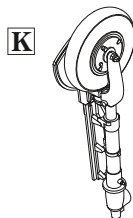
FRONT VIEW

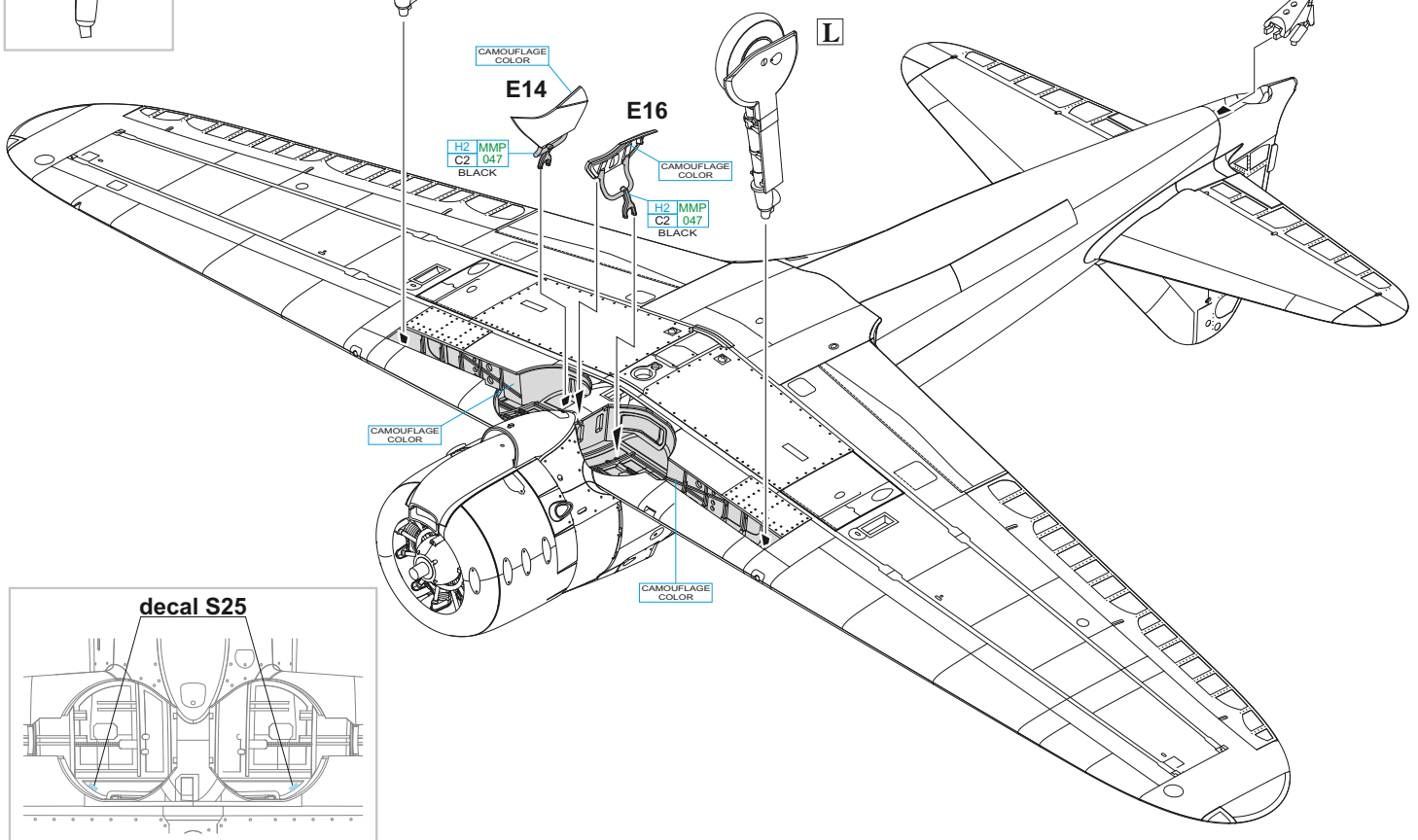
M

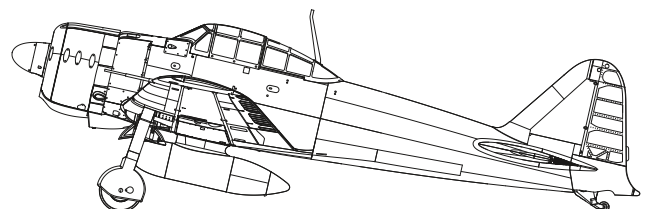
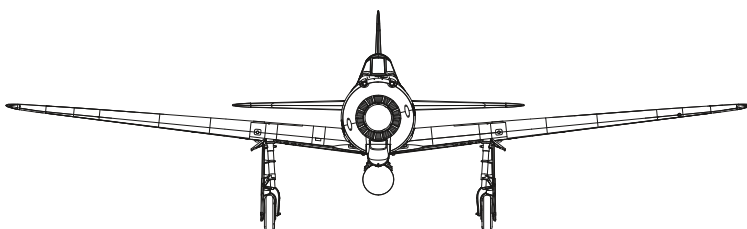
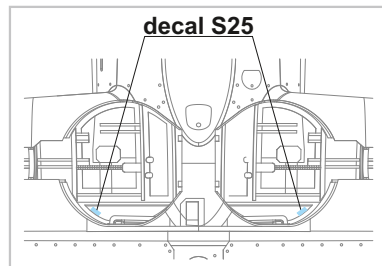
K

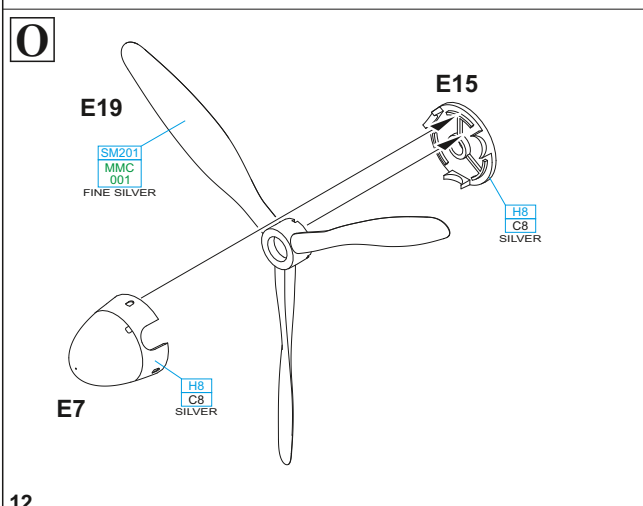
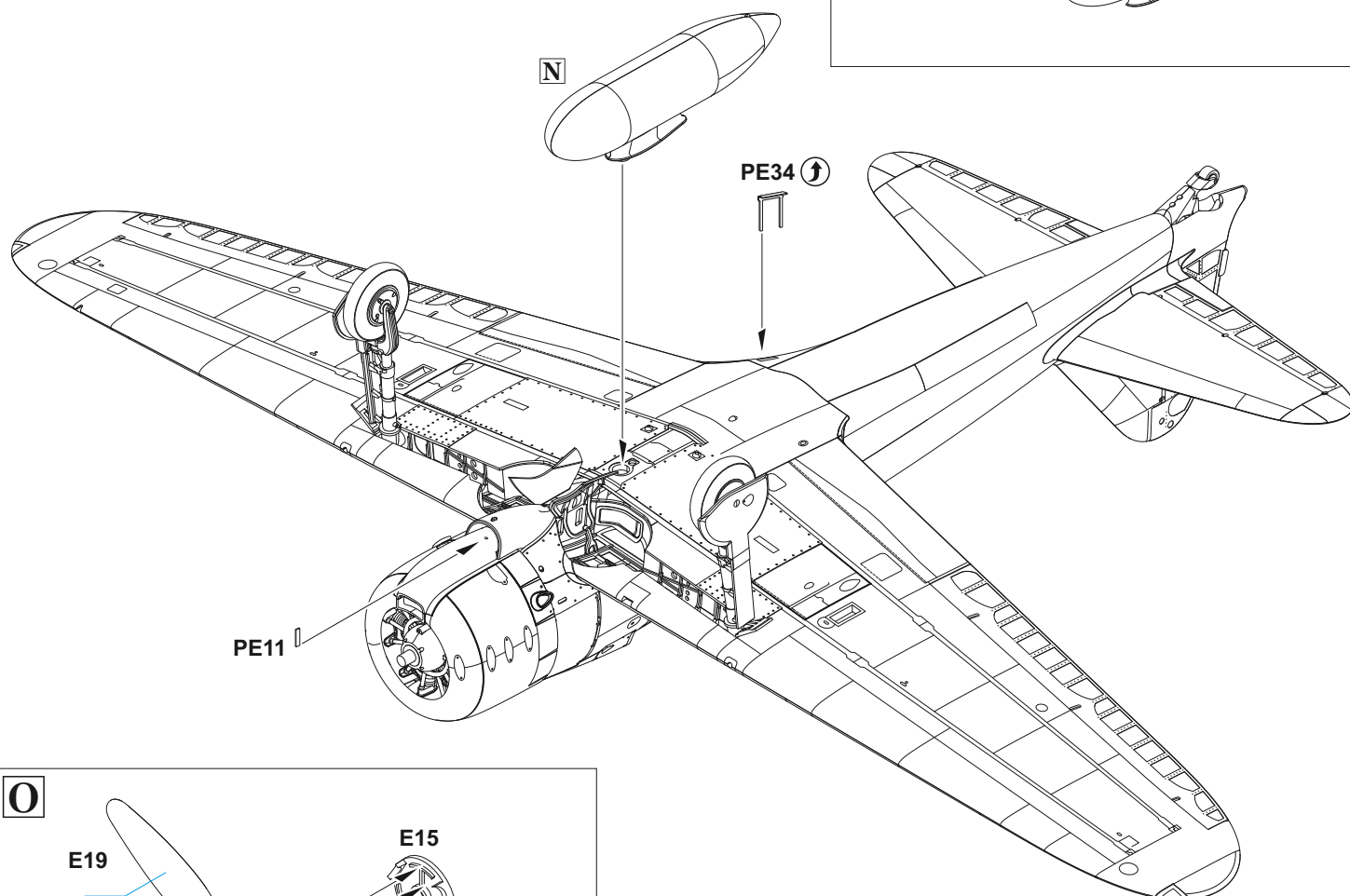
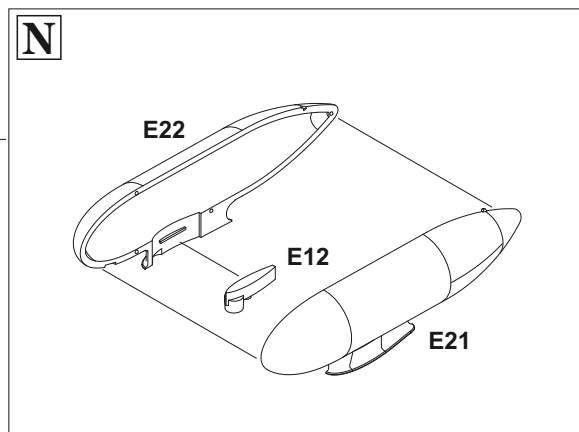
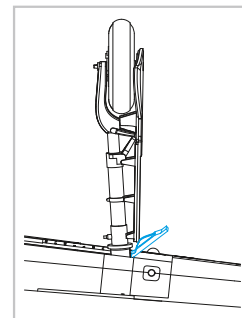
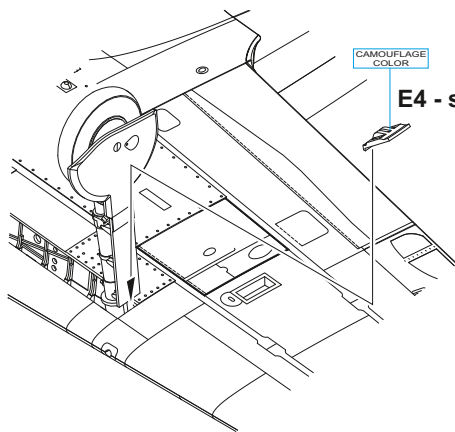

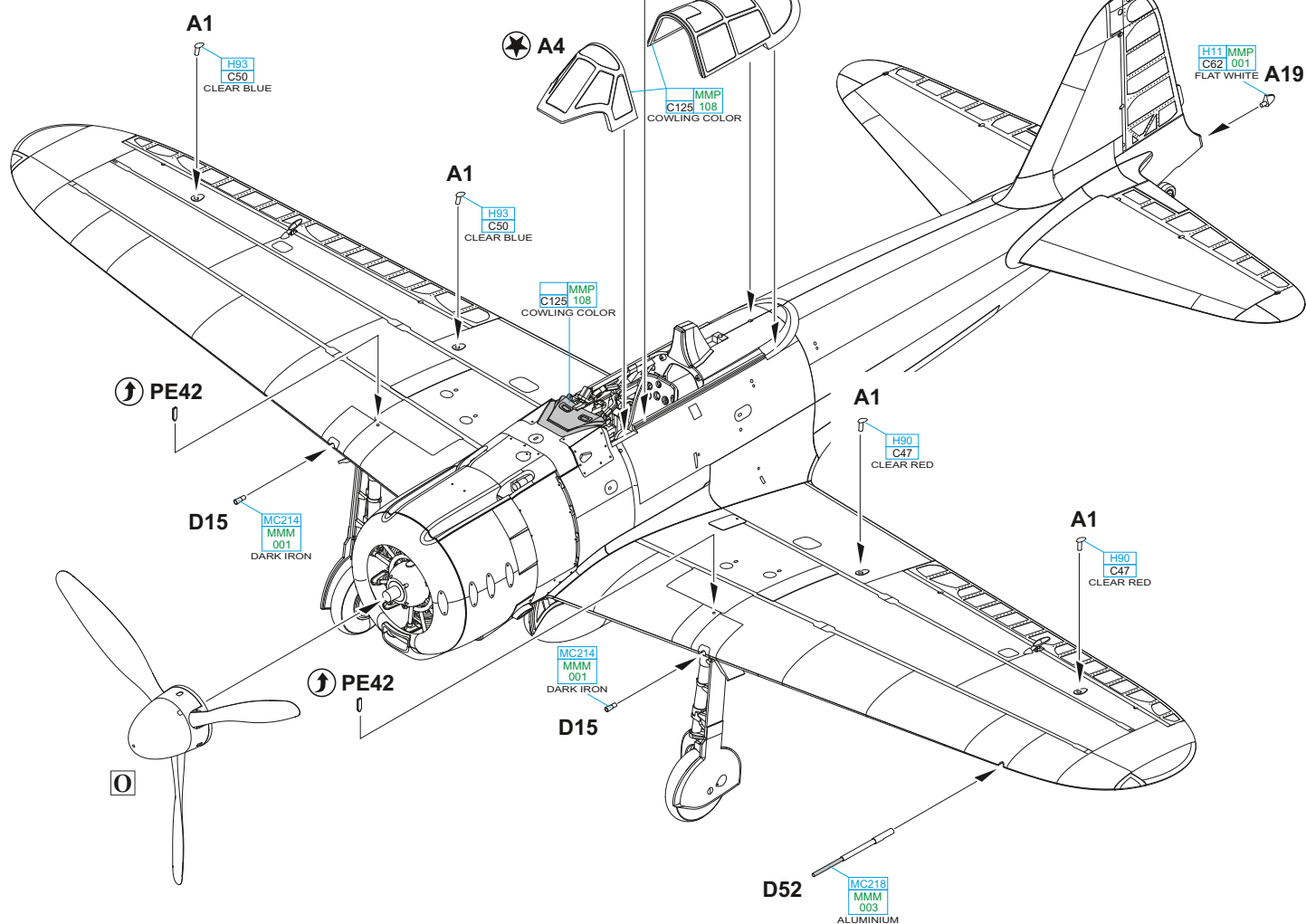
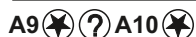
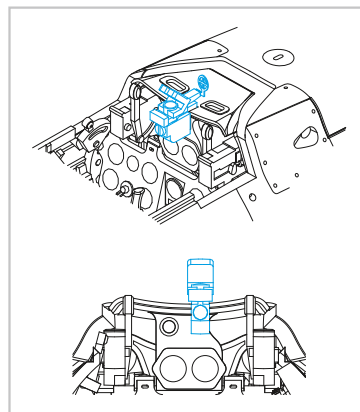
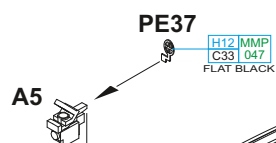
L

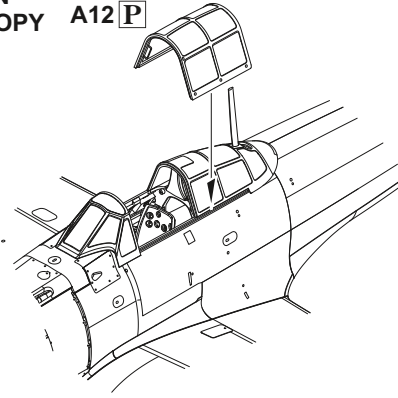
decal S25

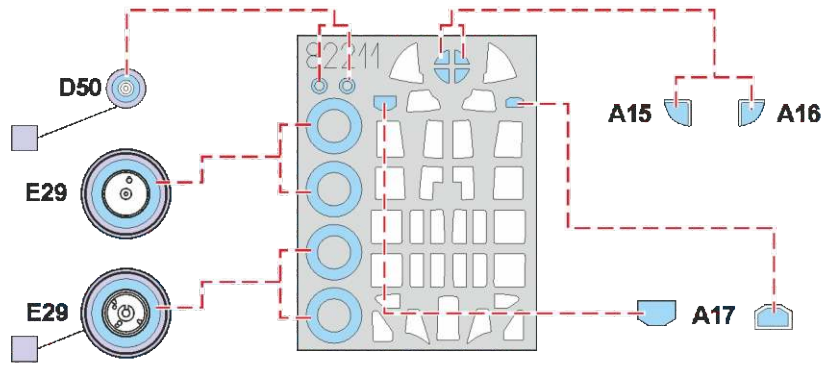

OPEN
CANOPY A12 P

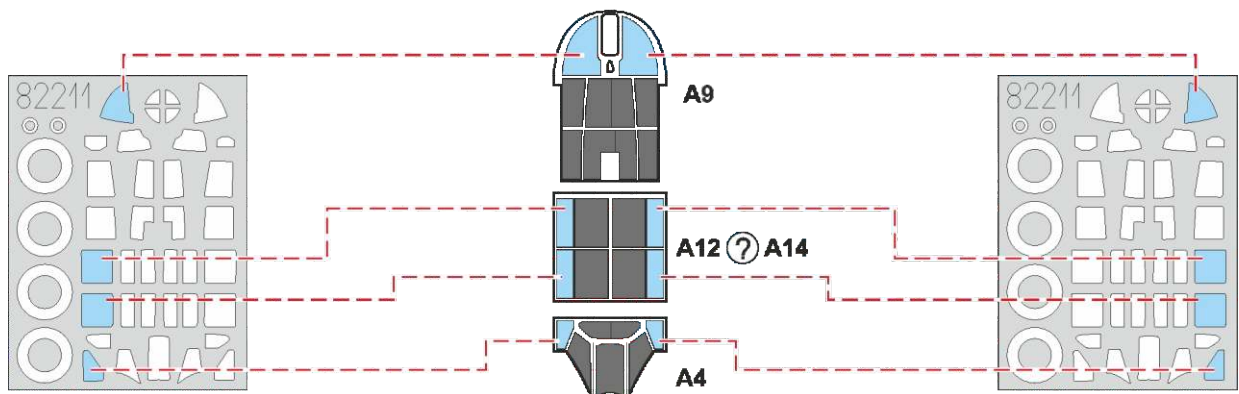
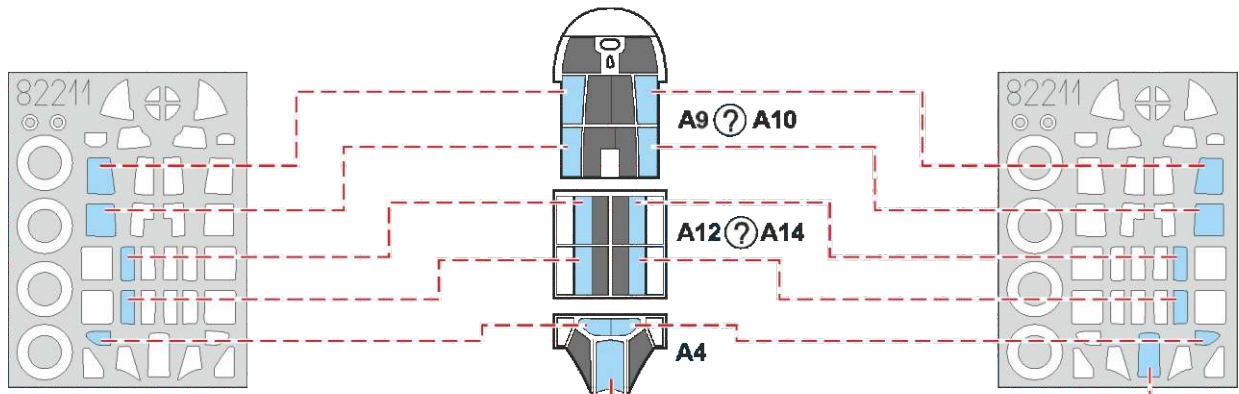
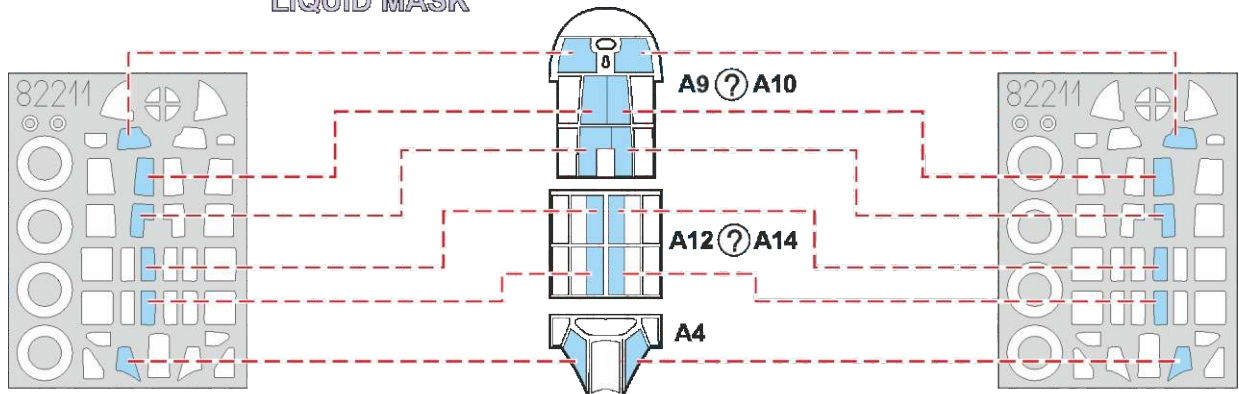

eduard
MASK

82211

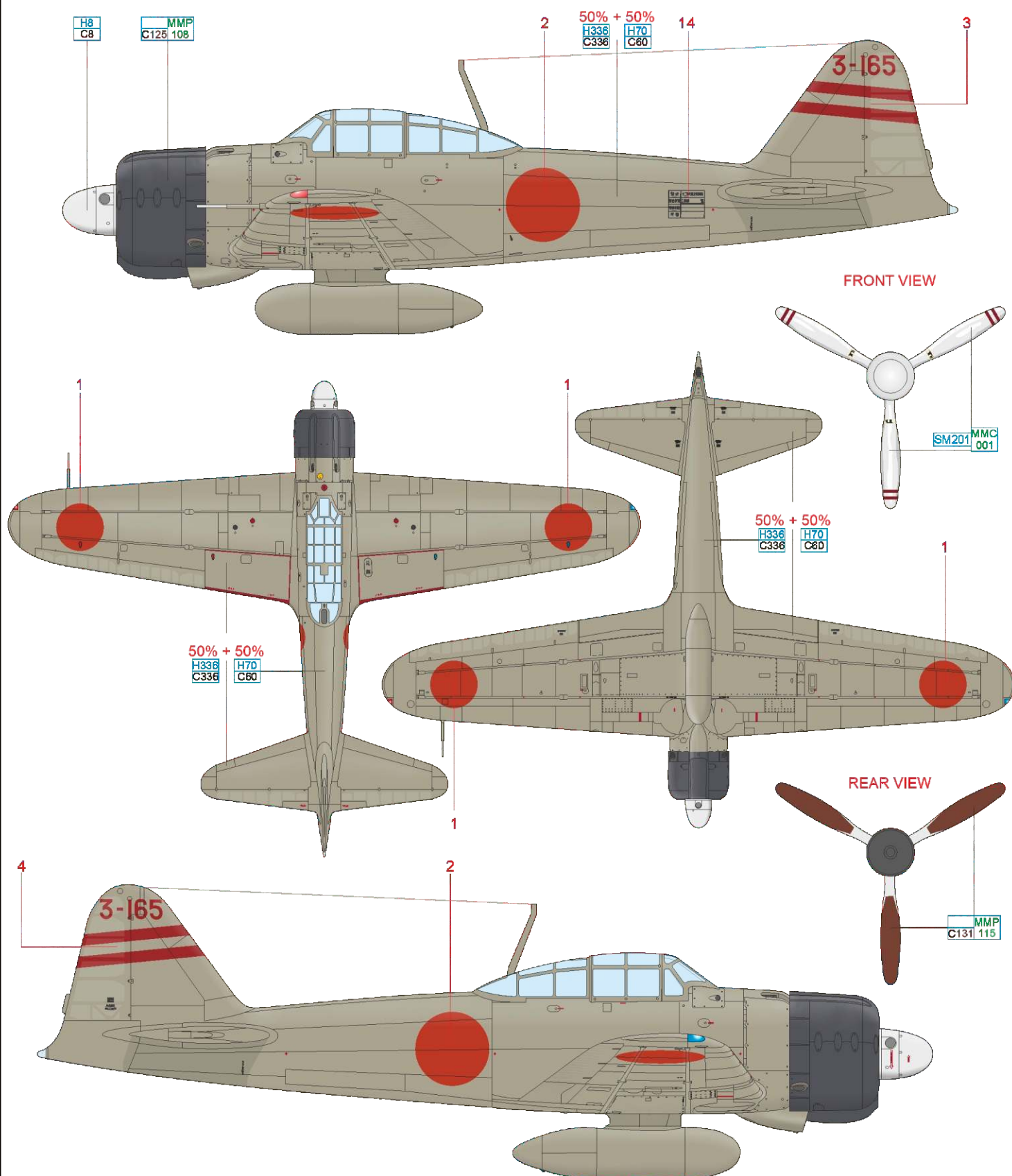

LIQUID MASK

A vrchní poddůstojník Koshirō Yamashita, 12. Kōkūtai, letiště Hankow, Čína, září 1940

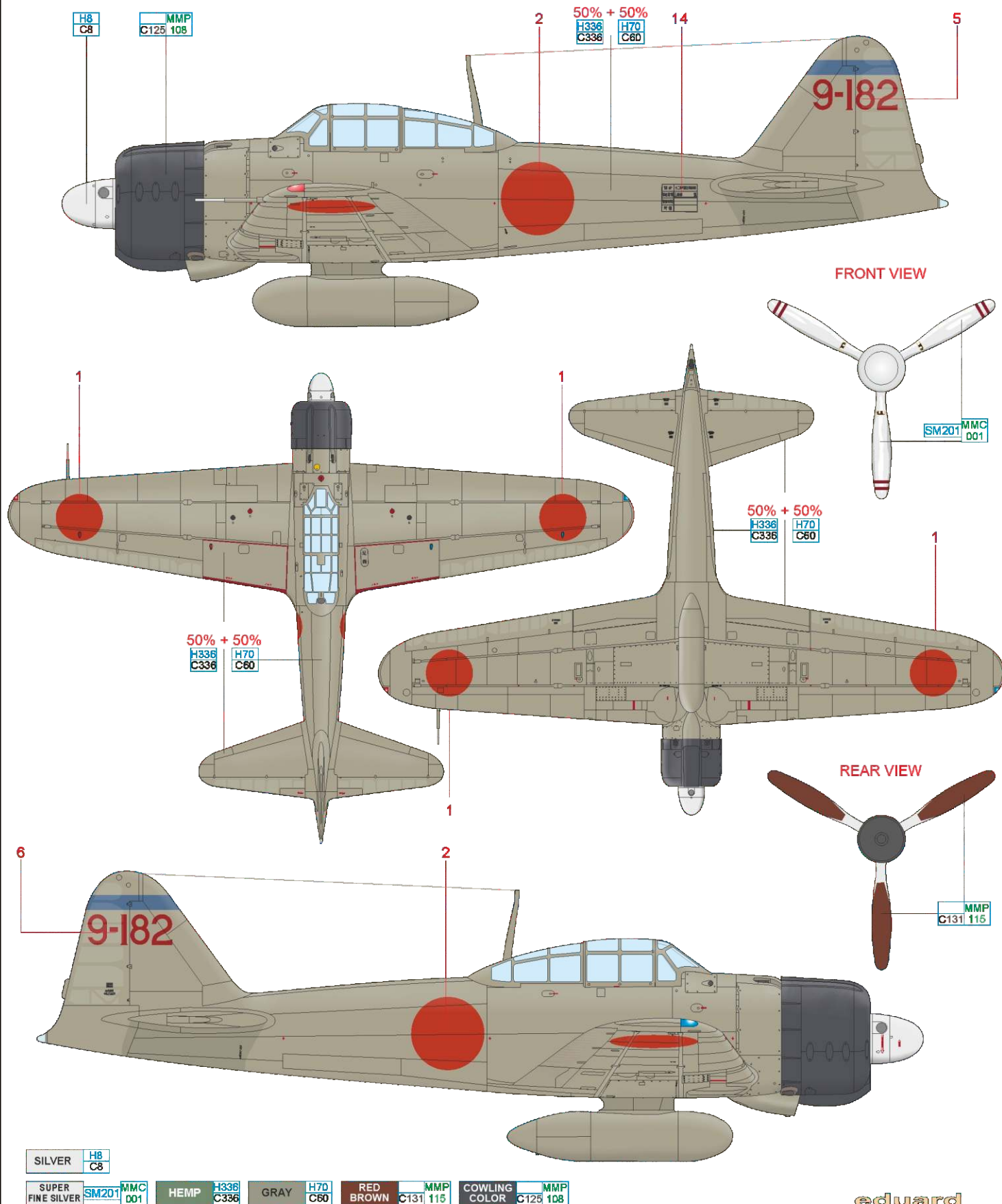
Jedná se o stroj A6M2 Zero Model 11 staršího provedení s delším prosklením zadní části překrytu kabiny, má prohnuté nasávání pod krytem motoru a výše umístěné výfuky. Jednalo se o osobní stroj Koshirō Yamashity. V době, kdy létal se Zery u 12. Kōkūtai mu bylo již třicet let, přesto se stal nejúspěšnějším esem této jednotky. Od roku 1927 sloužil jako hasič v námořních kasárnách v Yokosuce. Stíhacím pilotem se stal v roce 1932. Během války proti Číně sloužil na palubách letadlových lodí Akagi a Ryūjō. V květnu 1940 byl přidělen k 12. Kōkūtai a 13. září během prvního boje Zer proti nepříteli zaznamenal pět vítězství. Jeho osobní letoun 3-165 pilotoval v této akci podd. 2. tr. Toshiyuki Yoneda, Yamashita letěl na stroji 3-171. Během bojů v Číně zaznamenal Yamashita celkem deset vítězství. Později sloužil jako instruktor u Kasumigaura, Tainan a Tsuiki Kōkūtai. V lednu 1944 byl přidělen ke Kōkūtai 201 na ostrově Palau a zahynul 30. března v boji s letouny US Navy.

SILVER	H8 C8
SUPER FINE SILVER	SM201 MMC 001
HEMP	H336 C336
GRAY	H70 C60
RED BROWN	MMP C131 115
COWLING COLOR	MMP C125 108

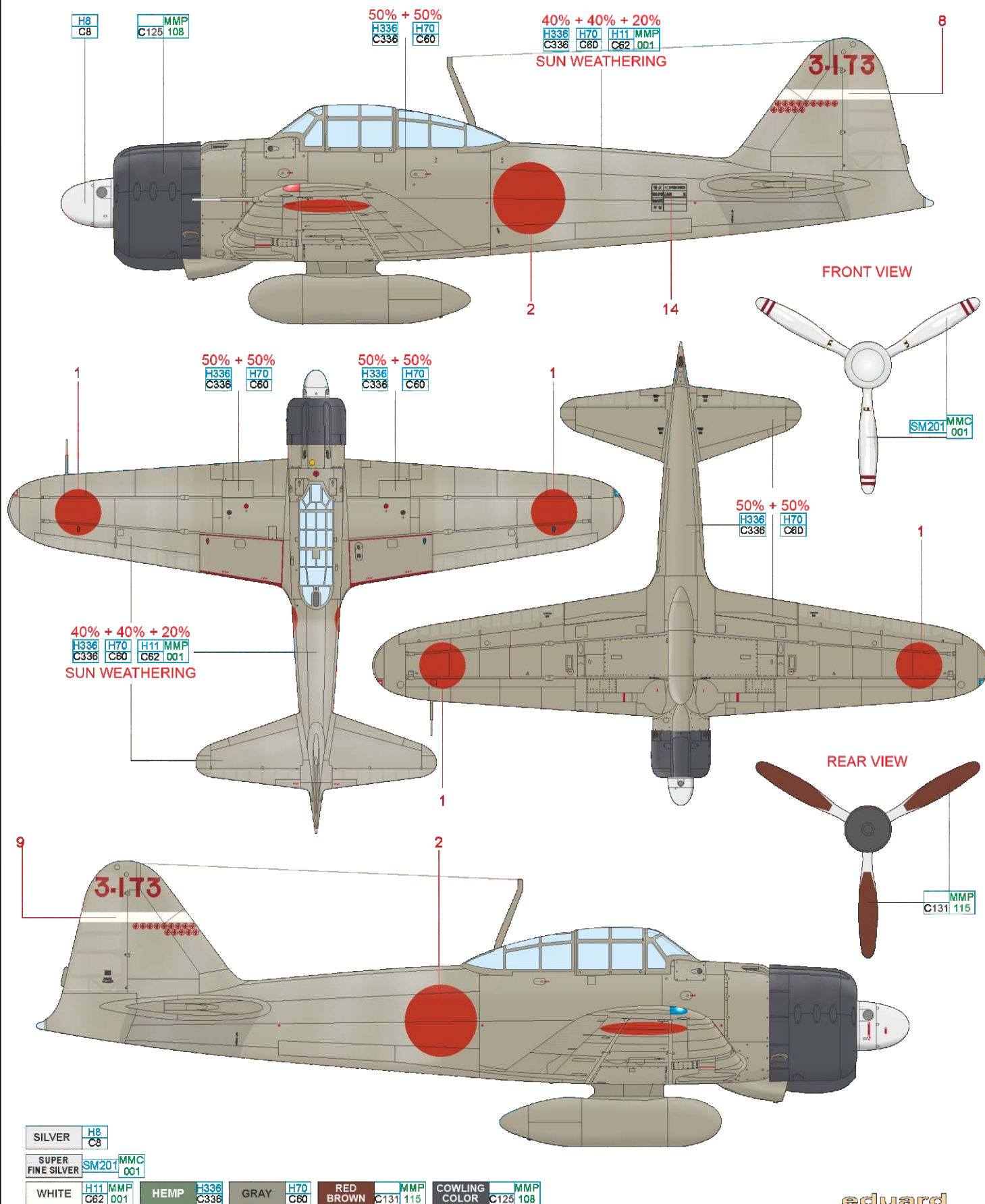
B por. Mitsugu Kofukuda, 14. Kōkūtai, letiště Hanoj, Francouzská Indočína, říjen 1940

Jedná se o stroj A6M2 Zero Model 11 z pozdní části výroby se zkráceným prosklením zadní části překrytu kabiny, standardním nasáváním pod krytem motoru a výfuky umístěnými na spodní části krytu motoru. Mitsugu Kofukuda absolvoval námořní akademii v roce 1931. Po stíhacím výcviku sloužil u několika jednotek, včetně letadlových lodí Kaga a Ryūjō. Od června 1938 do konce roku sloužil v Číně u 12. Kōkūtai. O rok později byl přidělen k 14. Kōkūtai, která na podzim 1940 obdržela stíhačky Zero. Po přesunu na základnu Hanoj ve Francouzské Indočíně se s těmito stíhačkami mohla Kofukudova jednotka zapojit do bojů nad jižní Čínou. Por. Kofukuda se strojem 9-182 vedl 7. října stíhací doprovod při náletu na Kunming a jeho šestičlenné formaci se podařilo sestřelit 13 nepřátel. V červnu 1942 zastával funkci Hikōtaichō u 6. Kōkūtai, která měla mít základnu na atolu Midway. Jednotka se od srpna 1942 podílela na bojích o Guadalcanal a byla přeznačena na Kōkūtai 204. Od jara 1943 až do konce války Kofukuda sloužil převážně u Yokosuka Kōkūtai. Podílel se na testech Heinkelu He 100 a na vývoji stíhaček Mitsubishi J2M Raiden a A7M Reppu. Na konci války byl povýšen do hodnosti fregatního kapitána. Po válce si změnil jméno na Terufumi Kofukuda a pracoval u policie. V roce 1954 vstoupil do JASDF a do výslužby odešel v roce 1967 v hodnosti generálporučíka. Zemřel v červenci 1995 ve věku 86 let.

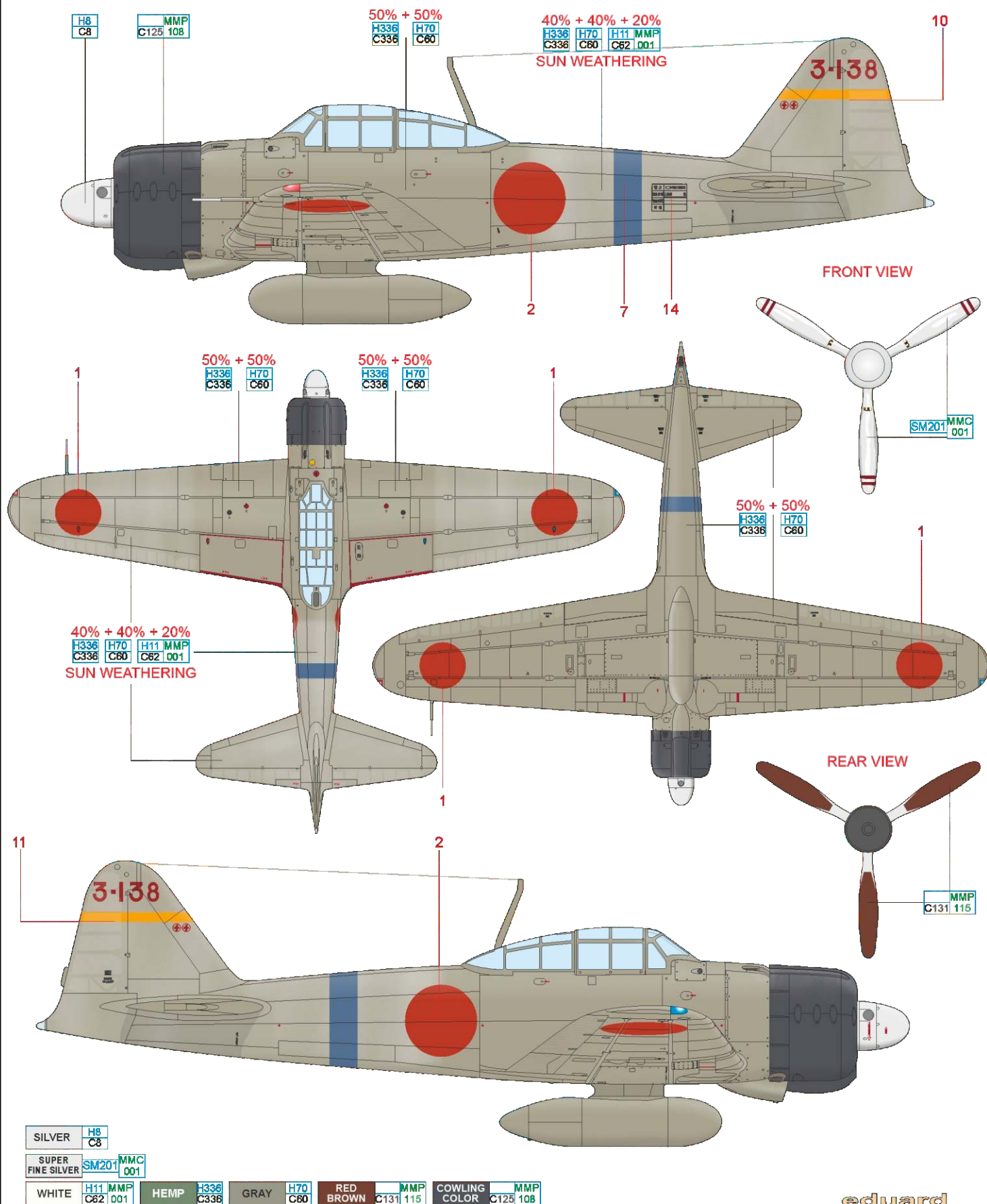
C podd. 2. tř. Hideo Ōishi, 12. Kōkūtai, letiště Hankow, Čína, březen 1941

Jedná se o stroj A6M2 Zero Model 11 staršího provedení s delším prosklením zadní části překrytu kabiny, má prohnuté nasávání pod krytem motoru a výše umístěné výfuky. Hideo Ōishi po službě na letadlové lodi Hōshō svou bojovou činnost zahájil v roce 1938 na palubě letadlové lodi Sōryū. Poté byl zařazen ke 12. Kōkūtai a patřil mezi piloty, kteří v létě 1940 nové stíhačky Zero dopravili na čínské bojiště. Letoun 3-173 pilotoval během proslulého boje 13. září 1940 podd. 3. tř. Hatsumasa Yamaya a zaznamenal s ním dvě vítězství. Ōishi se proslavil 4. října 1940 když během leteckého boje jižně od Chengdu přistál s dalšími třemi piloty na nepřátelské základně a pokusil se zapálit letouny na stojáncích. Na Zeru 3-173 je vyznačeno 14 vítězství dosažených různými piloty. Ōishi s ním sestřelil dva letouny 14. března 1941. Po rozpuštění 12. Kōkūtai sloužil Ōishi u několika jednotek jako instruktor a do boje se vrátil v červnu 1944 u Kōkūtai 201 na Filipínách. Padl v boji nad Cebu 12. září 1944. Celkem dosáhl šesti vítězství.

D podd. 3. tř. Kunimori Nakakariya, 12. Kōkūtai, letiště Hankow, Čína, květen 1941

Jedná se o stroj A6M2 Zero Model 11 ze střední části výroby s delším prosklením zadní části překrytu kabiny. Má prohnuté nasávání pod krytem motoru, ale výfuky jsou již umístěné na spodní části krytu motoru. Nakakariya se stal stíhacím pilotem v březnu 1940 a poté během jednoho roku prošel pokračovacím výcvikem a službou u Ōita, Ōmura a Kanoya Kōkūtai. V dubnu 1941 byl zařazen ke 12. Kōkūtai v Číně jako dvacetiletý, ale talentovaný letec. Se strojem 3-138 dosáhl 26. května 1941 během dálkového letu nad Tiansu dvou vítězství nad dvouplošníky I-15. V září 1941 byl zařazen k nově vytvořené 3. Kōkūtai a po bojích nad Filipínami a Nizozemskou východní Indií byl zapojen až do května 1943 do leteckých bojů nad Austrálií. Poté po dobu jednoho roku sloužil jako instruktor u Ōmura Kōkūtai. V květnu 1944 byl zařazen v hodnosti mladšího praporčíka ke Kōkūtai 653, která se s letadlovými loděmi Chitose, Chiyoda, a Zuihō zúčastnila Bitvy ve Filipínském moři. S touto jednotkou se zúčastnil i Bitvy u Leyte a poté bojoval z pozemních základen na Filipínách. Po návratu do Japonska byl zařazen ke Kōkūtai 601. Celkem dosáhl 16 vítězství.

Jedná se o stroj A6M2 Zero Model 11 z pozdní části výroby se zkráceným prosklením zadní části překrytu kabiny, standardním nasáváním pod krytem motoru a výfuky umístěnými na spodní části krytu motoru. Nakase prošel výcvikem u Yokosuka Kōkūtai a po dokončení stíhacího výcviku v březnu 1938 byl zařazen k Ōmura Kōkūtai. Poté půl roku sloužil v Číně u 14. Kōkūtai, ale nedostal se do střetu s nepřítelem. V létě 1940 byl jako pilot Zera zařazen ke 12. Kōkūtai. Během leteckého boje jižně od Chengdu přistál 4. října 1940 s dalšími třemi piloty na nepřátelské základně a zapálil velitelské stanoviště. Při dalším náletu na Chengdu, tentokrát 14. března 1941, sestřelil pět dvouplošníků I-15 a jeden pravděpodobně. Dalších tří vítězství docílil nad Nanzhengem 26. května s letounem 3-143. Od září 1941 sloužil Nakase u nově vytvořené 3. Kōkūtai. Zahynul 9. února 1942 při útoku na pozemní vozidlo nizozemské armády. Posmrtně byl o dva stupně povýšen do hodnosti praporčíka a jeho jméno bylo citováno v bulletinu námořních jednotek. Celkem docílil 18 vítězství.

